

ষষ্ঠ অধ্যায়

www.dailyassam

মুক্ত অর্থনীতিত সমষ্টিবাদী অর্থবিজ্ঞান (Open Economy Macroeconomics)



পূর্বৰ অধ্যায়ৰ আলোচনাবোৰে এখন বন্ধ (Closed) অর্থনীতিব অভিধাৰণাক ভিত্তি হিচাপে লৈ আয় নিৰ্দাৰণৰ বিশ্লেষণ সৰল ভাৱে উপস্থাপন কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে। কিন্তু বাস্তৱিকতে বেছিভাগ-আধুনিক অর্থনীতিয়ে হ'ল মুক্ত অর্থনীতি। বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশে আন আন দেশৰ অর্থনীতিৰ সৈতে নানা ধৰণৰ সম্পর্ক স্থাপন কৰাৰ বাবে অগ্রসৰ হৈছে আৰু ইয়াৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা পাৰম্পৰিক ক্ৰিয়াই মানুহৰ পছন্দ বা ৰচীৰ নিম্নলিখিত তিনিধৰণে সম্প্ৰসাৰণ হোৱাত ইন্ধন যোগাইছে—

1. ভোক্তা সকলে আৰু প্ৰতিষ্ঠানবোৰে বিভিন্ন ধৰণৰ ঘৰৱা আৰু বৈদেশিক সামগ্ৰীৰ মাজত পছন্দ কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰে আৰু ইয়েই হ'ল বস্তুৰ বজাৰ সংযোগ, যিটো আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্যৰ দ্বাৰা সংঘটিত হয়।

2. বিনিয়োগকাৰী সকলে ঘৰৱা আৰু বৈদেশিক পৰিসম্পত্তি (Assets) ৰ মাজত পছন্দ কৰাৰ সুযোগ পায় আৰু ইয়ে বিভৌয় বজাৰ সংযোগ সৃষ্টি কৰে।

3. প্ৰতিষ্ঠানবোৰে নিজৰ পছন্দ অনুসৰি উৎপাদন প্ৰতিষ্ঠান ক'ত স্থাপন কৰিব আৰু শ্ৰমিক সকলে ক'ত কাম কৰিব, সেইটো ঠিক কৰিব পাৰে। এইটোৱে হ'ল উৎপাদনৰ বজাৰ সংযোগ।

এইখনিতে উল্লেখযোগ্য যে আন দেশলৈ যোৱা (Immigration) আইনবোৰৰ জৰিয়তে শ্ৰমিকৰ 'গতিশীলতা'ত বিভিন্ন ধৰণৰ নিয়ন্ত্ৰণ ব্যৱস্থা আৰোপ কৰা বাবে শ্ৰমৰ বজাৰ সংযোগ তুলনামূলকভাৱে কম হয়। অৱশ্যে, পৰম্পৰাগতভাৱে বস্তুৰ গতিশীলতাক শ্ৰমৰ গতিশীলতাৰ প্ৰতিকল্প হিচাপে বিবেচনা কৰা হৈ আহিছে। এই আলোচনাত প্ৰথম দুটা সংযোগ, যেনে বস্তুৰ বজাৰ সংযোগ আৰু বিভৌয় বজাৰ সংযোগৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে।

মুকলি অর্থনীতি হল এনে এখন অর্থনীতি যিয়ে আন আন দেশৰ লগত বস্তু আৰু সেৱাসমূহৰ মুকলি অর্থনীতি হল এনে এখন অর্থনীতি যিয়ে আন আন দেশৰ লগত বস্তু আৰু সেৱাসমূহৰ লেন-দেন কাৰ্য সম্পন্ন কৰে। অৱশ্যে এই লেন-দেনে প্ৰায়ভাগ সময়তে বিভৌয় পৰিসম্পদৰ লেন-দেন কাৰ্যকো সাঙুৰি লয়। উদাহৰণ স্বৰূপে, ভাৰতীয়সকলে বিশ্বৰ বিভিন্ন স্থানত উৎপাদন হোৱা বস্তু ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ সন্তুষ্টি সৰ্বোচ্চ কৰিবলৈ সম্ভব হৈছে আৰু আমাৰ দেশত উৎপাদন হোৱা বহুতো সামগ্ৰী বিদেশলৈ ৰপ্তানি কৰি আহিছে। সেয়েহে আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্যই ভাৰতৰ সামগ্ৰিক চাহিদাক মূলতঃ দুই ধৰণে প্ৰভাৱাত্মিত কৰে—

প্ৰথমে, যেতিয়া ভাৰতীয়সকলে বৈদেশিক বস্তু ক্ৰয় কৰে, তেতিয়া বস্তুক্ৰয়ৰ বাবে হোৱা ব্যয়সমূহ আয়ৰ চক্ৰীয় প্ৰবাহ (Circular flow of income) ৰ পৰা বাহিৰ হৈ ওলাই (leakage) ঘায়। ইয়াৰ ফলত আমাৰ দেশত সামগ্ৰিক চাহিদা হ্ৰাস পায়।

দ্বিতীয়তে, আমাৰ দেশৰ পৰা বিদেশলৈ পঠোৱা সমগ্ৰীবোৰৰ (ৰপ্তানি) পৰা আহৰণ কৰা আয়সমূহ অতিৰিক্ত ভাৱে আয়ৰ চক্ৰীয় প্ৰবাহত অন্তৰ্ভুক্ত হয় আৰু ইয়াৰ ফলত ঘৰৱা ভাৱে উৎপাদন কৰা বস্তুৰ সামগ্ৰিক চাহিদা বাঢ়ে।

এইদৰে, এখন অর্থনীতিৰ মুঠ ঘৰৱা উৎপাদন আৰু মুঠ বৈদেশিক বাণিজ্য (ৰপ্তানি + আমদানি) ৰ অনুপাতেই হ'ল সেই অর্থনীতিখন কিমান পৰিমাণে মুকলি সেইটো জোখাৰ এটা সাধাৰণ মাধ্যম বা আহিলা। উল্লেখযোগ্য যে 2004-2005 বৰ্ষত ভাৰতৰ বৈদেশিক বাণিজ্য আছিল 38.9 শতাংশ (মুঠ ঘৰৱা উৎপাদনৰ 17.1 শতাংশ আমদানি, আৰু 11.8 শতাংশ ৰপ্তানি)। অৱশ্যে 1985-86 বৰ্ষত আমাৰ দেশৰ বৈদেশিক বাণিজ্য মাত্ৰ 16 শতাংশ আছিল আৰু ইয়াৰ তুলনাত 2004-05 বৰ্ষৰ 38.9 শতাংশক যথেষ্ট বেছি বুলি ক'ব পাৰি। যিয়েই নহওঁক, বিশ্বৰ আন আন দেশৰ তুলনাত ভাৰতৰ্বৰক আপেক্ষিকভাৱে কম উদাৰ বা কম পৰিমাণে মুকলি অর্থনীতিৰ দেশ বুলিব পাৰি। কাৰণ বিশ্বৰ বহুতো দেশ আছে যিবোৰৰ বৈদেশিক বাণিজ্যৰ পৰিমাণ মুঠ ঘৰৱা উৎপাদনৰ 50 শতাংশতকৈও বেছি।

মনকৰিবলগীয়া যে এখন দেশৰ চাৰিসীমাৰ বাহিৰলৈ যেতিয়া ইয়াৰ দ্ৰব্য-সামগ্ৰী প্ৰৱাহিত হয়, তেতিয়া মুদ্ৰাই ইয়াৰ বিপৰীত দিশে গতি কৰে। আমি জানো যে আন্তৰ্জাতিক পৰ্যায়ত এটা নিৰ্দিষ্ট কেন্দ্ৰীয় মুদ্ৰা কৰ্তৃপক্ষই ছপা কৰি উলিওৱা কোনো এবিধ নিৰ্দিষ্ট মুদ্ৰা নাথাকে। কিন্তু বৈদেশিক অৰ্থনৈতিক এজেণ্ট (Economic agents) সকলে যদি কোনো এটা জাতীয় মুদ্ৰাই স্থিৰ ক্ৰয় ক্ষমতা (Stable purchasing power) বহন কৰে বুলি পতিয়ন (Convinced) ঘায়, তেন্তে তেওঁলোকে সেই মুদ্ৰাবিধ গ্ৰহণ কৰিবলৈ আগ্ৰহী হয়। এই বিশ্বাস অবিহনে এবিধ মুদ্ৰা আন্তৰ্জাতিক বিনিয়োগৰ মাধ্যম আৰু হিচাপৰ একক হিচাপে ব্যৱহাৰ হ'ব নোৱাৰে। কাৰণ, আন্তৰ্জাতিক পৰ্যায়ত

মুদ্রা প্রবর্তন কৰা কোনো এক নির্দিষ্ট কর্তৃপক্ষ নাই, যিয়ে আন্তর্জাতিক লেন-দেনৰ কাৰণে নির্দিষ্ট এবিধ মুদ্রাক ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ জোৰ বা হেঁচা (force) দিব পাৰে। অৱশ্যে চৰকাৰ সমূহে মুদ্রাৰ সাম্ভাৱ্য ব্যৱহাৰকাৰী সকলৰ বিশ্বাস লাভ কৰিবলৈ চেষ্টা অৱ্যাহত বাখে আৰু ইয়াৰ বাবেই জাতীয় মুদ্রাক এটা স্থিৰ মূল্যত আন আন পৰিসম্পত্তিলৈ মুকলি ভাৱে পৰিবৰ্তন কৰাটো সম্ভৱ হৈছে। কিন্তু এনে মুদ্রাৰ মূল্যৰ ওপৰত ইয়াক ছপোৱা কর্তৃপক্ষ (The issuing authority) ৰ কোনো নিয়ন্ত্ৰণ নাথাকে। অন্যান্য পৰিসম্পত্তি বুলিলে সাধাৰণতে সোণ অথবা আন আন দেশৰ মুদ্রাবোৰক বুজায়। জাতীয় মুদ্রাক অন্যান্য পৰিসম্পত্তিলৈ পৰিবৰ্তন কৰা বিষয়টোৰ বিশ্বাসযোগ্যতা আকৌ দুটা প্ৰধান কাৰকৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱাত্তি হয়। ইয়াৰে এটা হ'ল অসীম পৰিমাণত মুকলিভাৱে পৰিবৰ্তন কৰিব পৰা ক্ষমতা আৰু আনটো হ'ল পৰিবৰ্তনৰ অৰ্থে নিৰূপণ হোৱা দাম। এই বিষয়বোৰ পৰিচালনা কৰিবলৈ আৰু আন্তৰ্জাতিক লেন-দেনৰ সুস্থিৰতা নিশ্চিত কৰিবলৈ 'আন্তৰ্জাতিক মুদ্রাগত পদ্ধতি' (International monetary system) প্ৰৱৰ্তন কৰা হয়। ওপৰত উল্লেখ কৰা বিষয় (Issues) দুটাৰ ওপৰত এখন দেশে প্ৰদান কৰা প্ৰতিশ্ৰুতিয়ে বিশ্বৰ আন আন দেশৰ লগত হোৱা ইয়াৰ বাণিজ্য আৰু বিভীয় আদান-প্ৰদানত বিশেষভাৱে প্ৰভাৱ পেলায়।

এই পাঠ্যপুঁথিৰ 6.1 নং অংশত আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্য আৰু বিভীয় প্ৰবাহৰ হিচাপ-নিকাচৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হয় আৰু ইয়াৰ পিছৰ অংশত বিশ্বৰ দেশসমূহৰ মুদ্রাবোৰ বিনিময় মূল্য নিৰ্দাৰণৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হয়। 6.3 নং অংশত ঘৰৱা বা বন্ধ অৰ্থনীতিত আন্তৰ্জাতিক প্ৰভাৱক অন্তৰ্ভূক্ত কৰিবলৈ ইয়াৰ আয়-ব্যয়ৰ নমুনা (Model) ৰ সংশোধন কৰা হয়।

6.1 বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতি (Balance of Payments)- বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিয়ে (B.O.P) এখন দেশৰ বাসিন্দা সকলে বিশ্বৰ আন-আন দেশৰ লগত কৰা দ্রব্য-সামগ্ৰী, সেৱাসমূহ আৰু পৰিসম্পত্তিবোৰ লেন-দেনক তালিকাভূক্ত বা লিপিবদ্ধ (Record) কৰে। বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ দুটা হিচাপ থাকে, ইয়াৰ এটা হ'ল চলিত হিচাপ (Current Account) আৰু আনটো হ'ল মূলধনী হিচাপ (Capital Account)।

চলিত হিচাপত বস্তু আৰু সেৱাৰ মাধ্যমত হোৱা সকলো ধৰণৰ আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ লগতে হস্তান্তৰযোগ্য প্ৰদান (Transfer Payments) সমূহক লিপিবদ্ধ কৰা হয়। সেৱাৰ মাধ্যমত হোৱা বাণিজ্যক অদৃশ্যমান বাণিজ্য বুলি কোৱা হয়। (কাৰণ সিহঁতক দেশৰ সীমা অতিক্ৰম কৰা দেখা নাযায়)।

এই অদৃশ্যমান বাণিজ্যই উৎপাদনৰ আয় (উপাদান সমূহে লাভ কৰা আয়, যেনে, সুদ, লাভ আৰু বিদেশত থকা দেশীয় পৰিসম্পদৰ বাবদ হোৱা লাভৰপৰা বিদেশীয়ে ভাৰতত

ধৰ্কা পৰিসম্পদৰ পৰা পোৱা আয়ক বিয়োগ কৰি (পোৱা আয়) আৰু অনা উপাদানৰ আয়ক (যেনে, জাহাজ, বেংক, বীমা, পফটিন, চফ্টওৱেৰ সেবা আদি) অন্তৰ্ভৃত কৰে। এখন দেশৰ বাসিন্দা সকলে যিবোৰ আয় মুক্তভাৱে লাভ কৰে আৰু যাৰ বিনিময়ত বৰ্তমান বা ভবিয়াতেও কোনো মূলা প্ৰদান কৰিব নালাগে, তেনেবোৰ প্ৰাপ্তিক (Receipts) হস্তান্তৰযোগ্য প্ৰদান বোলে। এনে ধৰণৰ প্ৰদানবোৰে প্ৰেৰিত টকা (Remittances), উপহাৰ আৰু অনুদান আদিক বুজায়। হস্তান্তৰযোগ্য প্ৰদানবোৰ চৰকাৰী অথবা বে-চৰকাৰী হ'ব পাৰে।

এখন দেশে দ্রব্য-সামগ্ৰী বিদেশৰ পৰা আমদানি কৰিব পাৰে আৰু নিজ দেশৰ পৰা বিভিন্ন দ্রব্য-সামগ্ৰী বিদেশলৈ ৰপ্তানি কৰিব পাৰে। এই আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ বিবৃতিক বাণিজ্যৰ বিবৃতি বা সমতা বোলে। সেৱা দ্রব্যৰ বাণিজ্যৰ লগত বাণিজ্যৰ বিবৃতিলৈ (Trade balance) হোৱা প্ৰকৃত হস্তান্তৰ বোৰ (Net transfers) যোগ কৰিলে চলিত হিচাপৰ বিবৃতি (Current account balance) পোৱা যায়। ইয়াৰ বিপৰীতে, 'মূলধনী হিচাপ'ত (Capital account) সকলোধৰণৰ পৰিসম্পত্তিৰ আন্তৰ্জাতিক ত্ৰয় আৰু বিক্ৰী, যেনে মুদ্ৰা, মজুত, প্ৰতিজ্ঞাপত্ৰ আদিক লিপিবদ্ধ (Records) কৰা হয়। এইখনিতে উল্লেখযোগ্য যে বিদেশী সকলক প্ৰদান কৰা বা পৰিশোধ কৰাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা যিকোনো লেন-দেনক খৰচৰ শিতানত অন্তৰ্ভৃত কৰা হয় আৰু ইয়াত ঝণাঞ্চক চিন (-) ব্যৱহাৰ কৰা হয়। বিদেশী সকলৰ লগত হোৱা যিকোনো লেন-দেনৰ বিনিময়ত আহৰণ কৰা প্ৰাপ্তিবোৰ জমাৰ ঘৰত অন্তৰ্ভৃত কৰা হয় আৰু ইয়াত ধনাঞ্চক চিন (+) দিয়া হয়।

6.1.1 : বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ উত্তৰ আৰু ঘাটি (Bop Surplus and Deficit)-

আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্যৰ বিশেষত হ'ল এই যে যিদৰে ব্যক্তিয়ে নিজৰ আয়তকৈ ব্যয়ৰ পৰিমান বেছি হ'লে ইয়াৰ পাৰ্থক্যখনি পূৰ্বাবলৈ নিজৰ পৰিসম্পত্তি বিক্ৰী কৰে, অথবা ঝণ গ্ৰহণ কৰে, ঠিক তেনেদৰে এখন দেশৰ চলিত হিচাপত ঘাটি হ'লে (বিশ্বৰ আন আন দেশত বিক্ৰী কৰি পোৱা আয়তকৈ বিদেশৰ পৰা আমদানি কৰাৰ বিনিময়ত হোৱা ব্যয়ৰ পৰিমান বেছি) পৰিসম্পত্তি বিক্ৰী কৰি বা বিদেশৰ পৰা ঝণ গ্ৰহণ কৰি ঘাটি পূৰণ কৰিব লগীয়াত পৰে। এইদৰে যিকোনো ধৰণৰ চলিত হিচাপৰ ঘাটি শুন্ধ মূলধনৰ অন্তঃ প্ৰবাহৰ দ্বাৰা পূৰণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰে। 6.1 নং তালিকাত (এই অধ্যায়ৰ শেষত দিয়া হৈছে) দেখুওৱা হৈছে যে গোটেই সময়হোৱাৰ ভিতৰত বৈদেশিক বাণিজ্যত ঘাটি হৈ আছে আৰু অদৃশ্যমান বাণিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত 1990-91 বছৰটোক বাদ দি বাকী সকলো বছৰতে বৈদেশিক বাণিজ্যত উত্তৰ হৈছে। ইয়াৰ বিপৰীতে চলিত হিচাপৰ ঘাটি (যিটো 1977-78 বৰ্ষৰ পৰা 24 বছৰ পৰ্যন্ত বিশ্লেষণ কৰা হৈছে) সংকুচিত হ'বলৈ আৰম্ভ কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে আৰু 2001-02 বৰ্ষৰ পৰা ই উত্তৰলৈ পৰিবৰ্তন হোৱা লক্ষ্য কৰা হৈছে।

বাণিজ্যৰ এই উন্নতৰ গতি 2003-04 বৰ্ষলৈ চলিছিল যদিও 2004-05 বৰ্ষত বাণিজ্যৰ এই গতি পুনৰ ঘাটি বাণিজ্যলৈ পৰিবৰ্তন হৈছিল। বৈদেশিক বাণিজ্যৰ এই বৃহৎ পৰিমানৰ ঘাটি অকল অদৃশ্যমান বাণিজ্যৰ উন্নতৰ দ্বাৰা পূৰণ কৰাটো অসম্ভব হৈ পৰিছিল। চলিত হিচাপৰ 13 বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰ ঘাটিৰ বাবে পুঁজি যোগান ধৰিবলৈ 2005-2006 বৰ্ষৰ এপ্ৰিল/চেপ্টেম্বৰত 19.5 বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰৰ মূল্যৰ মূলধনৰ অন্তঃপ্ৰবাহ হৈছিল। উল্লেখযোগ্য যে মূলধনৰ অন্তঃপ্ৰবাহ এই অতিৰিক্ত 6.5 ($19.5-13=6.5$) বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰ ভাৰতৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা (Foreign Exchange) ৰ পূৰ্বৰ মজুতৰ লগত সংযোজিত হৈছিল।

ইয়াৰ বিকল্প হিচাপে, দেশ এখনে ইয়াৰ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ জমা গতিশীল কৰি ৰাখিবলৈ 'চৰকাৰী জমা লেন-দেন' (Official Reserve Transactions) ৰ লগত সংযোজিত হ'ব পাৰে আৰু বাণিজ্যৰ ঘাটি উন্নৰ হ'লে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত ইয়াৰ বৈদেশিক মুদ্ৰাবোৰ বিক্ৰী কৰিব পাৰে। সেয়েহে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চৰকাৰী জমা (Official reserves)ৰ হাস-বন্দিক সামগ্ৰিকভাৱে বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ঘাটি (উন্নত) বুলি কোৱা হয়। উল্লেখযোগ্য যে বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ যিকোনো ধৰণৰ ঘাটিৰ বাবে অকল মুদ্রাগত কৃত্পক্ষ সমুহেই হ'ল শেষ আশ্যৰ স্থল বা শেষ বিভ যোগানকাৰী (অথবা যিকোনো ধৰণৰ উন্নত গ্ৰহণকাৰী) অনুষ্ঠান। যেতিয়া এখন দেশৰ মুঠ চলিত হিচাপ আৰু ইয়াৰ অনা-জমা মূলধনী হিচাপৰ যোগফল শূন্যৰ সমান হয়, তেতিয়া ইয়াক বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ভাৰসাম্যতা বোলা হয়। এনে অৱস্থাত বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ জমাৰ কোনো বহিংগমন নহয় আৰু বিদেশলৈ দিয়া খণ্ডৰ পৰা পোৱা আয়ৰ দ্বাৰা চলিত হিচাপৰ বিবৃতিৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা সম্পূৰ্ণ বিভ যোগান ধৰা হয়। অৱশ্যে এইখনিতে উল্লেখ কৰিবলগীয়া যে ভাসমান বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাতকৈ শিথিল বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত চৰকাৰী জমা লেন-দেনবোৰ (Official Reserve Transactions) বেছি প্রাসংগিক।

স্বতন্ত্ৰ আৰু ব্যৱস্থাপক লেন-দেন (Autonomous and Accomodating Transactions) - এখন দেশৰ বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ অৱস্থাৰ লগত কোনো সম্পৰ্ক নোহোৱাকৈ যেতিয়া দেশখনে আন্তৰ্জাতিক অৰ্থনৈতিক লেন-দেন সম্পৰ্ক কৰে, তেনেৰোৰ লেন-দেনক স্বতন্ত্ৰ বুলি কোৱা হয় (উদাহৰণ স্বৰূপে অকল লাভ আৰ্জন কৰাৰ উদ্দেশ্যে কৰা লেন-দেন)। বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিত এই বিষয় সমূহক 'লাইনৰ ওপৰৰ' বিষয় বুলি কোৱা হয়। যদি এখন দেশৰ বৈদেশিক বাণিজ্যৰ স্বতন্ত্ৰ প্ৰাপ্তিবোৰ (Autonomous receipts), ইয়াৰ স্বতন্ত্ৰ প্ৰদানবোৰতকৈ বেছি (কম) হয়, তেন্তে ইয়াক বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ উন্নত (ঘাটি) বুলি কোৱা হয়। আনহাতে, 'ব্যৱস্থাপক লেন-দেনবোৰ (যাক 'লাইনৰ তলৰ' বিষয় বোলা হয়) ক

স্বতন্ত্র বিষয়সমূহৰ প্ৰকৃত ফলাফলৰ (Net consequences) দ্বাৰা নিৰ্দীৰণ কৰা হয়। অৰ্থাৎ বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ উদ্বৃত্ত হৈছে নে ইয়াৰ ঘাটি হৈছে এইবোৰো ব্যৱস্থাপক লেন-দেনৰ দ্বাৰা নিৰ্গত কৰিব পাৰি। গতিকে এই চৰকাৰী জমা লেন-দেন বোৰক বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ব্যৱস্থাপক বিষয় হিচাপে গণ্য কৰা হয় (যিহেতু আন সকলো বিলাক স্বতন্ত্র বিষয়)।

ভুল আৰু ত্ৰুটিবোৰ (Errors and Omissions) - ভুল আৰু ত্ৰুটিবোৰ হ'ল বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ লগত জড়িত থকা তৃতীয় উপাদান (চলিত আৰু মূলধনী হিচাপৰ বাদে) আৰু ইয়াক 'সমতা বজাই ৰখা বিষয়' (Balancing item) বোলে। এই উপাদানটোৰ বিশেষত্ব হ'ল এই যে ই আন্তৰ্জাতিক লেন-দেনক সঠিকভাৱে লিপিবদ্ধ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত থকা আমাৰ অসমৰ্থতাক প্ৰতিফলিত কৰে।

6.2 বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰ (The Foreign

Exchange Market)- আন্তৰ্জাতিক লেন-দেনবোৰৰ হিচাপ সমূহ সামূহিক ভাৱে বিবেচনা কৰাৰ পিছত এটা নিৰ্দিষ্ট লেন-দেনৰ বিষয়ে আলোচনা কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। ধৰা হ'ল যে ভাৰতৰ বাসিন্দা এজনে এটা বন্ধৰ সময়ত লণ্ণনলৈ যাবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে।
(পৰ্যটন সেৱাৰ আমদানি বুলি কোৱা হয়)।

তেওঁ লণ্ণনত থকাৰ বাবে পাউণ্ড (Pound) হিচাপত মূল্য প্ৰদান কৰিব লাগিব। গতিকে তেওঁ ক'ব পৰা পাউণ্ড সংগ্ৰহ কৰিব আৰু কি দামত ইয়াক লাভ কৰিব পাৰিব তাক জনাটো যথেষ্ট প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰে। এনে অৱস্থাত পাউণ্ডৰ চাহিদা বৃদ্ধি পাব আৰু ইয়ে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত এই মুদ্ৰাৰ চাহিদা বৃদ্ধি কৰাত ইহুন যোগাব। বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰ হ'ল এনে এখন বজাৰ য'ত বিভিন্ন দেশৰ মুদ্ৰাবোৰ এটাৰ সলনি আনটো বিনিময় কৰা হয়। এনে বজাৰত মূখ্য অংশ গ্ৰহণকাৰীসকল হ'ল বাণিজ্যিক বেংকবোৰ, বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ দালালবোৰ, অন্যান্য আইন সংগত ব্যৱসায়ী সকল আৰু মৌদ্রিক কৰ্তৃপক্ষসমূহ। এইটো উল্লেখ কৰা প্ৰয়োজনীয় যে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত অংশগ্ৰহণকাৰী সকলৰ নিজা নিজা ব্যৱসায়িক কেন্দ্ৰ থাকিব পাৰে যদিও এইবোৰৰ পৰিসৰ সিমান বিস্তৃত নহয়। কিন্তু বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰৰ পৰিসৰে সমগ্ৰ বিশ্বকে সাঁড়ুৰি লয়। এইদৰে ব্যৱসায়িক কেন্দ্ৰবোৰ আৰু এখনতকৈ অধিক বজাৰৰ লগত সম্পর্ক যুক্ত অংশগ্ৰহণকাৰী সকলৰ মাজত ঘনিষ্ঠ আৰু অবিচ্ছিন্ন সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠে।

এটা মুদ্ৰাৰ মূল্য আন এটা মুদ্ৰাৰ মানত নিৰ্বপন হোৱাকে বিনিময় হাৰ (Exchange rate) বুলি কোৱা হয়। যিহেতু দুখন দেশৰ দুটা মুদ্ৰাৰ মাজত সামঞ্জস্য আছে, সেয়েহে বিনিময় হাৰৰ

www.dailyassam



সংজ্ঞা তলত দিয়া দুই ধরণের যিকোনো এটাৰ দ্বাৰা দিব পৰা যায়—

প্ৰথমতে, বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ এক একক ক্ৰয় কৰিবৰ বাবে যি পৰিমানৰ ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ আবশ্যক হয়, তাকেই বিনিময় হাৰ বোলে। উদাহৰণ স্বৰূপে এক টকা আৰু এটা ডলাৰৰ বিনিময় হাৰ 50 টকা হ'লে এটা ডলাৰ ক্ৰয়ৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা ব্যয় হ'ল 50 টকা।

দ্বিতীয়তে, এক একক ঘৰৱা মুদ্ৰা ক্ৰয় কৰাৰ বাবে আবশ্যক হোৱা বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ ব্যয় হিচাপেও বিনিময় হাৰৰ সংজ্ঞা দিব পাৰি। ওপৰত উল্লেখ কৰা ক্ষেত্ৰত আমি ক'ব পাৰো যে এক টকা ক্ৰয় কৰিবলৈ 2 টা আমেৰিকাৰ তামৰ মুদ্ৰা (Cents) ব্যয় কৰিবলগীয়া হয়। অবশ্যে বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত আৰু বিশেষকৈ অৰ্থনৈতিক পৰিভাষাত ক'বলৈ হ'লে পূৰ্বৰ সংজ্ঞাটো ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে, অৰ্থাৎ ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ মানত বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ মূল্য হিচাপেহে বিনিময় হাৰ নিৰ্বাপন হ'ব লাগে। ইয়াকেই 'দৈত-মৌদ্রিক বিনিময় হাৰ' (Bilateral Nominal Exchange Rate) বোলে। এই হাৰক দৈত হাৰ এই কাৰণে কোৱা হয় যে ই এটা মুদ্ৰাৰ বিপৰীতে আন এটা মুদ্ৰাৰ বিনিময় হাৰ। তদুপৰি এই বিনিময় হাৰক মৌদ্রিক হাৰ এই কাৰণেই কোৱা হয় যে ইয়াক মুদ্ৰাৰ মানত প্ৰকাশ কৰা হয়, অৰ্থাৎ প্ৰতি ডলাৰ বা প্ৰতি পাউণ্ডৰ মূল্য হ'ল এক নিৰ্দিষ্ট পৰিমানৰ টকা।

যিয়েই নহ'ওঁক, ওপৰত উল্লেখ কৰা লগুন ভ্ৰমণ উদাহৰণটোলৈ পুনৰ ঘূৰি গ'লে ক'ব পৰা যায় যে যদি কোনোলোকে লগুন ভ্ৰমণ কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰে, তেন্তে তেওঁ দেশীয় বস্তৱ তুলনাত বিচিহ্ন বস্তুবোৰ কিমান ব্যয় বহুল সেইটো জনাটো দৰ্কাৰী হৈ পৰে। যি ব্যৱহাৰ বা জোখে এই বিষয়ৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰে, সেয়াই হ'ল প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ। অৰ্থাৎ প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ হ'ল বৈদেশিক মূল্যবোৰ আৰু ঘৰৱা মূল্যবোৰ অনুপাত - যাক একে মুদ্ৰাৰ দ্বাৰা জোখা হয়। প্ৰকৃত বিনিময় হাৰৰ সংজ্ঞা তলত দিয়া ধৰণে দিব পাৰি—

$$\text{প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ} = \frac{eP_f}{P} \quad \dots\dots(6.1)$$

য'ত, P আৰু p_f হ'ল ক্ৰমে দেশৰ আৰু বিদেশৰ মূল্যস্তৰ, e হ'ল বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ টকাৰ মানত নিৰ্কৃপিত দাম (মৌদ্রিক বিনিময় হাৰ)। গণনাকাৰীয়ে (Numerator) টকাৰ মানত জোখা বৈদেশিক মূল্যবোৰ প্ৰকাশ কৰে আৰু ভগ্নাংশৰ হৰে অথবা Denominator এ টকাৰ মানত জোখা ঘৰৱা মূল্যস্তৰ প্ৰদান কৰে। সেয়েহে প্ৰকৃত বিনিময় হাৰে বৈদেশিক মূল্যবোৰ ঘৰৱা মূল্যৰ আপেক্ষিক হিচাপে জোখে। যদি প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ একৰ সমান হয়, তেন্তে মুদ্ৰাবোৰ 'ক্ৰয় ক্ষমতাৰ সমতা' (Purchasing Power Parity) ত উপনীত হয়। ই ইয়াকে বুজায় যে দুখন দেশত বস্তুবোৰ যেতিয়া একেই মুদ্ৰাত জোখা হয়, তেতিয়া এইবোৰৰ ব্যয় দুয়োখন দেশতে একে হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি এটা কলমৰ আমেৰিকাত খৰচ হয় 4 ডলাৰ আৰু মৌদ্রিক বিনিময় হাৰ প্ৰতি ডলাৰত 50 টকা হয়, তেন্তে প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ এক (One) বুলি ধৰিলে ভাৰতত ইয়াৰ খৰচ 200 টকা ($eP_f = 50 \times 4$) হ'ব। যদি প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ একতকে বেছি হয়, তেন্তে

ই ইয়াকে বুজায় যে বৈদেশিক বস্তুৰোৰ ঘৰৱা বস্তুৰোৰতকৈ বেছি ব্যয়বহুল। এইদৰে প্ৰকৃত বিনিময় হাৰক প্ৰায়ে এখন দেশৰ আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিযোগিতামূলক ক্ষমতাৰ জোখ হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

যিহেতু এখন দেশে আন বহুতো দেশৰ লগত পাৰম্পৰিক সম্পর্ক বক্ষা কৰে, সেয়েহে আমি এটা ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ গতিশীলতা আন আন দেশৰ মুদ্ৰাৰ লগত দৈত হাৰবোৰত নিৰ্দাৰণ কৰাৰ পৰিবৰ্তে আপেক্ষিকভাৱে এটা নিৰ্দিষ্ট সংখ্যাত অকলে নিৰ্দাৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব পাৰো। এনে অৱস্থাত বিনিময় হাৰৰ বাবে আমাক অন্যান্য মুদ্ৰাৰ পৰিবৰ্তে এটা সূচক (Index) ৰ আৱশ্যক হয়, যেনেকৈ সকলো ধৰণৰ বস্তুৰ মূল্য কি হাৰত পৰিবৰ্তন হৈছে সেইটো নিৰ্দাৰণ কৰিবলৈ দৰ সূচক ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ইয়াক 'মৌদ্রিক সক্রিয় বিনিময়হাৰ' (Nominal Effective Exchange Rate-NEER) হিচাপে গণনা কৰা হয়। দৰাচলতে ই হ'ল এটা 'বহুভূজ হাৰ' (Multilateral Rate) আৰু ইয়ে প্ৰতিনিধিত্বমূলক এপাচি (Basket) বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ দামক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। এই প্ৰতিনিধিত্ব মূলক মুদ্ৰাবোৰ প্ৰত্যেককে আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্যত ঘৰৱা দেশৰ গুৰুত্বৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি 'ভৰ' (weighted) প্ৰদান কৰা হয় (ৰপ্তানি আৰু আমদানিৰ গড় সংখ্যাটোকে ইয়াৰ নিৰ্দেশক হিচাপে লোৱা হয়)। আকৌ, প্ৰকৃত বিনিময় হাৰৰ বাণিজ্যিক অংশীদাৰ সকলৰ ভৰযুক্ত গড় হিচাপে 'প্ৰকৃত সক্রিয় বিনিময় হাৰ' (Real Effective Exchange Rate - REER) গণনা কৰা হয়। ইয়াত উল্লেখ কৰা ভৰ সমূহ হ'ল নিজ নিজ দেশৰ বৈদেশিক বাণিজ্যত থকা অংশবোৰ। তদুপৰি, ইয়াক এক নিৰ্দিষ্ট পৰিমানৰ বৈদেশিক বস্তু ক্ৰয় কৰাৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা ঘৰৱা বস্তুৰ পৰিমান হিচাপেও ব্যাখ্যা কৰা হয়।

6.2.1 বিনিময় হাৰ নিৰ্দাৰণ (Determination of the Exchange Rate)- সাধাৰণতে প্ৰশ্ন উদয় যে বৈদেশিক বিনিময় হাৰ¹ কিয় বৰ্তমানৰ স্থৰত আছে আৰু ইয়াৰ গতিশীলতাৰ কাৰণবোৰ কি কি? বিনিময় হাৰ নিৰ্দাৰণৰ ক্ষেত্ৰত যিবোৰ অৰ্থনৈতিক নীতিয়ে গুৰুত্ব লাভ কৰি আছে, সেইবোৰ বুজিবলৈ আমি আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰাগত পদ্ধতিৰ বৈশিষ্ট্যযুক্ত প্ৰধান বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাৰ নীতি বা পদ্ধতি² (Regimes) বোৰ অধ্যয়ন কৰিব লাগে। উল্লেখযোগ্য যে স্থিৰ মূল্য পৰিবৰ্তনশীলতাৰ চুক্তিৰ প্ৰচলিত ব্যৱস্থাৰ পৰা বিনিময় হাৰে চুক্তিহীন এটা পদ্ধতিলৈ বা ব্যৱস্থালৈ পৰিবৰ্তন হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। এনে ব্যৱস্থাৰ মূল বিশেষত হ'ল এই যে ইয়াত বাসিন্দা সকলে ঘৰৱা মুদ্ৰা বৈদেশিক মুদ্ৰালৈ পৰিবৰ্তন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অধিক স্বাধীনতা উপভোগ কৰিবলৈ সক্ষম হয় যদিও দামৰ নিশ্চয়তা (Price guarantee) উপভোগ কৰিব নোৱাৰে।

¹ যিকোনো দুটা মুদ্ৰাৰ মাজত।

² এটা বিনিময় হাৰ শাসন পদ্ধতি বা ব্যৱস্থা হ'ল এমুষ্ঠি আন্তৰ্জাতিক নিয়ম, যিয়ে বিনিময় হাৰ নিৰ্দাৰণ কৰা কাৰ্যবোৰ পৰিচালনা কৰে।

6.2.2. পরিবর্তনশীল বিনিময় হার (Flexible Exchange Rates)- পরিবর্তনশীল বিনিময়

হার পদ্ধতি (যাক ভাসমান বিনিময় হার বুলিও জনা যায়) ব্যবস্থাত, বিনিময় হার বজাব চাহিদা শক্তি আৰু বজাৰ যোগান শক্তিৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্বাৰণ কৰা হয়। এটা সম্পূৰ্ণকপে পরিবর্তনশীল বিনিময় হার ব্যবস্থাত কেন্দ্ৰীয় বেংকবোৰে কিছুমান সৰল নিয়মাবলী অনুসৰণ কৰে আৰু এই বেংকবোৰে বিনিময় হারৰ স্বৰক প্রত্যক্ষভাৱে প্ৰভাৱাবিত কৰিবলৈ কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ নকৰে। আনভাষাত, এই বেংকবোৰে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত কোনো হস্তক্ষেপ নকৰে, (আৰু সেই কাৰণে, তাত কোনো জমা লেন-দেন নাথাকে)।

বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ হিচাপবোৰ আৰু বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰৰ লেন-দেনৰ মাজত থকা সম্পৰ্কটো সকলো সময়তে স্পষ্ট নহয়, ই এটা বিশেষ অৱস্থাতহে স্পষ্ট হোৱা দেখা যায়। ই হ'ল এনে এটা অৱস্থা য'ত আমি স্বীকৃতি দিও যে ঘৰৱা বাসিন্দা সকলে বৈদেশিক বস্তুবোৰ সেৱা সমূহ আৰু পৰিসম্পত্তিবোৰত (Assets) কৰা সকলো ধৰণৰ ব্যয়ে আৰু বৈদেশিক হস্তান্তৰ যোগ্য প্ৰদান (যাক বৈদেশিক লেন-দেনৰ হিচাপৰ বিবৃতিৰ পৰা বিয়োগ কৰা হয়) বোৰেও বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদাক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ভাৰতৰ এজন বাসিন্দাই জাপানৰ এখন গাড়ী কিনিলে টকাৰ মাধ্যমত ইয়াৰ মূল্য প্ৰদান কৰে, কিন্তু জাপানৰ ৰপ্তানি কাৰীয়ে 'ইয়েন'ৰ মাধ্যমত মূল্য প্ৰদান কৰাটো আশা কৰে। সেই কাৰণে টকাক বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত 'ইয়েন' লৈ পৰিবৰ্তন কৰিব লগীয়া হয়। অৰ্থাৎ টকাৰ বিনিময়ত 'ইয়েন' সংগ্ৰহ কৰিব লাগে।

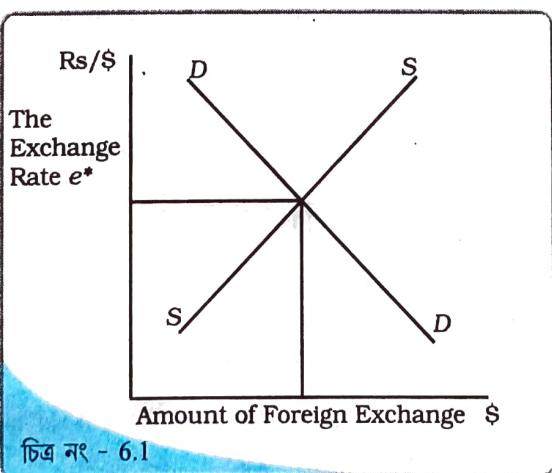
ইয়াৰ বিপৰীতে, ঘৰৱা বাসিন্দা সকলৰ দ্বাৰা কৰা সকলো ধৰণৰ ৰপ্তানিয়ে সম-পৰিমানৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা অৰ্জনক প্ৰতিবিধিত (Reflect) কৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে, ভাৰতীয় ৰপ্তানিকাৰী সকলে টকাৰ মাধ্যমত নিজৰ ৰপ্তানিজাত দ্ৰব্যৰ মূল্য প্ৰদান কৰাটো আশা কৰে। ইয়াৰ ফলত বৈদেশী সকলে ভাৰতৰ বস্তু ক্ৰয় কৰিবলৈ নিজৰ দেশৰ মুদ্ৰা বিক্ৰী কৰি টকা সংগ্ৰহ কৰিবলগীয়াত পৰে। এনে অৱস্থাত বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ হিচাপত থকা মুঠ জমাৰ পৰিমান আৰু বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ যোগানৰ পৰিমান পৰম্পৰৰ সমান হয়। বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা উন্নৰ হোৱাৰ এই কাৰণটোৰ উপৰিও ইয়াৰ চাহিদা উন্নৰ হোৱাৰ আন এটা কাৰণ হ'ল— লাভৰ চিন্তাপ্ৰসূত অভিপ্ৰায়বোৰ।

সহজভাৱে ব্যাখ্যা কৰিবৰ বাবে আমি ধৰি ল'ব পাৰো যে বিশ্বত ভাৰতবৰ্ষ আৰু আমেৰিকা যুক্ত ৰাষ্ট্ৰহে আছে আৰু সেয়েহে মাত্ৰ এটা বিনিময় হাৰহে নিৰ্দ্বাৰণ হ'ব লাগে। এনে ক্ষেত্ৰত বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা ৰেখাডাল (DD) নিম্নগামী হয়। কাৰণ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ দাম বাঢ়িলে টকাৰ মানত বিদেশী বস্তু ক্ৰয় কৰাৰ খৰচ বাঢ়িব। ইয়াৰ ফলত আমদানিৰ পৰিমান হ্ৰাস পাব আৰু

বৈদেশিক মুদ্রার চাহিদাও হাস পাব। যেতিয়া বিনিময় হাব বৃদ্ধি হয়, তেতিয়া বৈদেশিক মুদ্রার যোগান বঢ়াব লগীয়া হয় আৰু ইয়াৰ বাবে আমাৰ ৰপ্তানিবোৰ বৈদেশিক চাহিদা একক স্থিতিস্থাপকতাতকৈ বেছি ($E > 1$) হ'ব লাগিব। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল এই যে বৈদেশিক বিনিময় হাবৰ এক শতাংশ বৃদ্ধি হ'লৈ (যিয়ে আমাৰ দেশৰ বস্তু ক্ৰয় কৰা বৈদেশিক ৰাষ্ট্ৰৰ বাবে আমাৰ ৰপ্তানি জাত দ্রব্যৰ দাম এক শতাংশ হাস পোৱাক বুজায়) আমাৰ ৰপ্তানি জাত দ্রব্যৰ চাহিদা এক শতাংশতকৈ অধিক হাৰত বৃদ্ধি পাব লাগিব। যদি এই চৰ্ত বাহাল থাকে, তেন্তে আমাৰ দেশৰ বপ্তানিৰ পৰা পোৱা টকাৰ পৰিমাণ বৈদেশিক বিনিময় হাব বৃদ্ধিৰ তুলনাত আনুপাতিকভাৱে বেছি হাৰত বাঢ়িৰ আৰু ডলাৰৰ মাধ্যমত লাভ কৰা উপাৰ্জন (বৈদেশিক মুদ্রাৰ যোগান) বৃদ্ধি হ'ব, যিহেতু বিনিময় হাব বৃদ্ধি পাইছে বুলি ধৰা হৈছে। যিয়েই নহওঁক, এডাল উলম্ব (Vertical) যোগান ৰেখাই (ভাৰতীয় ৰপ্তানিৰ বাবে একক স্থিতিস্থাপক বৈদেশিক চাহিদাৰ সৈতে) এই বিশ্লেষণৰ কোনো পৰিবৰ্তন সাধন নকৰে। এই খিনিতে উল্লেখযোগ্য যে বৈদেশিক বিনিময় হাৰৰ বাহিৰে বাকী সকলোৰোৰ দামক শিথিল হিচাপে বখা হৈছে।

কেল্লীয় বেংকৰ হস্তক্ষেপ নথকা এনে পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত বৈদেশিক বিনিময় হাৰে বজাৰক স্পষ্ট বা নিশ্চিত (Clear) কৰাৰ পিনে গতি কৰে আৰু বৈদেশিক মুদ্রাৰ চাহিদা আৰু যোগানৰ সমতা স্থাপন কৰে। চিৰি নং 6.1 ত ভাৰসাম্য বিনিময় হাৰ হ'ল e^* , যদি ভাৰতীয় সকলে সঘনাই বিদেশলৈ যায়, তেন্তে বৈদেশিক মুদ্রাৰ চাহিদা বাঢ়ে অথবা আমদানিকৃত বস্তুবোৰলৈ ক্ৰমাগতভাৱে পছন্দ বৃদ্ধি হোৱা দৃষ্টি গোচৰ হয় আৰু তেতিয়া চাহিদা ৰেখা সোঁহাতে ওপৰলৈ স্থানান্তৰিত হ'ব। ইয়াৰ ফলত বৈদেশিক মুদ্রাৰ চাহিদা আৰু যোগান ৰেখাই উচ্চ বিনিময় হাৰত কটাকচি কৰিব। পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত বৈদেশিক মুদ্রাৰ দামৰ পৰিবৰ্তনক মুদ্রাৰ বহিৰ্মূল্য হাস (Depreciation) বা মুদ্রাৰ বহিৰ্মূল্য বৃদ্ধি (Appreciation) বুলি উল্লেখ কৰা হয়।

ওপৰত উল্লেখ কৰা ধৰণে ক'ব পাৰি যে যেতিয়াৰ পৰা ঘৰৱা মুদ্রা (টকা) বৈদেশিক মুদ্রাৰ মানত কম ব্যৱহৃত হ'লৈ আৰম্ভ কৰিছে, তেতিয়াৰ পৰা ইয়াৰ (টকাৰ) মূল্য হাস কৰা হৈ আহিছে। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি ভাৰসাম্য টকা-ডলাৰৰ বিনিময় হাৰ পূৰ্বতে 45 টকা আছিল আৰু বৰ্তমান প্রতি ডলাৰত 50 টকা হৈছে, তেন্তে বুজিব লাগিব

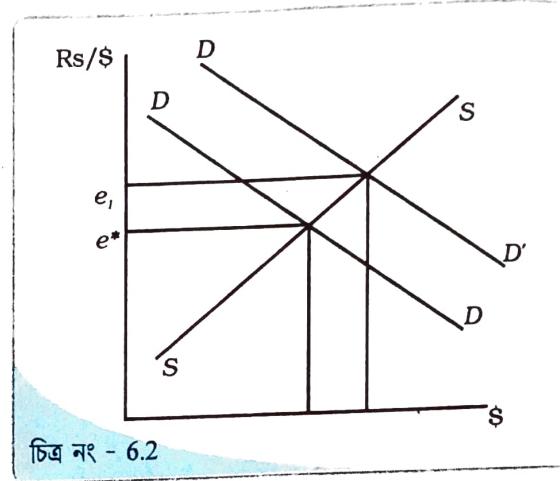


পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰৰ অধীনত ভাৰসাম্যতা

যে ডলারৰ বিপৰীতে টকাৰ মূল্য হুস কৰা হৈছে। ইয়াৰ বিপৰীতে, যেতিয়া ঘৰৱা মুদ্ৰা বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ মানত বেছি ব্যয় বহুল হয়, তেন্তে ইয়াৰ বহিৰ্মূল্য বৃদ্ধি হোৱা বুলি কোৱা হয়।

চিত্ৰ নং 6.2 ত e*

হ'ল প্ৰাৰম্ভিক ভাৰসাম্য বিনিময় হাৰ আৰু এই অৱস্থাত বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা আৰু যোগান পৰম্পৰে পৰম্পৰৰ সমান হৈছে। ধৰা হ'ল যে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা বৰ্তমান বৃদ্ধি হৈছে আৰু এনে অৱস্থাত বজাৰ সুনিশ্চিত কৰিবলৈ বিনিময় হাৰ চিত্ৰ নং 6.2 ত দেখুওৱাৰ দৰে e^1 লৈ বৃদ্ধি পাইছে। বিনিময় হাৰ বৃদ্ধি পোৱা বাবে (মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য হুস) আমদানিৰ চাহিদা হুস পাৰ, যিহেতু বিনিময় হাৰ বাঢ়িলৈ আমদানি কৃত বস্তুবোৰ দাম টকাৰ মানত বৃদ্ধি হয়। আকৌ, এনে অৱস্থাত ৰপ্তানিৰ চাহিদা বৃদ্ধি হয়, কাৰণ বিনিময় হাৰ বৃদ্ধিৰ ফলত ৰপ্তানিবোৰ বিদেশী সকলৰ বাবে কম ব্যয়বহুল হয়। নতুন ভাৰসাম্য বিনিময়ৰ হাৰ e^1 ত বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ যোগান আৰু চাহিদা পুনৰ এটা আনটোৰ সমান হয়।



চিত্ৰ নং - 6.2
বৈদেশিক বিনিময় বজাৰত আমদানিৰ চাহিদা বৃদ্ধিৰ প্ৰভাৱ

লাভৰ চিন্তন (Speculation) - বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ বজাৰত নিৰ্দ্বাৰণ হোৱা বিনিময় হাৰবোৰ অকল ৰপ্তানি আৰু আমদানিৰ চাহিদা আৰু যোগানৰ পৰিমাণ আৰু পৰিসম্পদ (Assets) সমূহত কৰা বিনিয়োগৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ নকৰে। এইবোৰৰ উপৰিও বিনিময় হাৰ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ লাভৰ চিন্তন (Speculation) ওপৰতো নিৰ্ভৰ কৰে, কাৰণ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ মূল্য বৃদ্ধি হ'লে ইয়াৰ ফলত হ'ব পৰা সান্তান্য লাভৰ বাবেও মানুহে এই মুদ্ৰাৰ চাহিদা বৃদ্ধি কৰে। মুদ্ৰাক সকলো দেশতে এবিধি পৰিসম্পত্তি (Asset) হিচাপে গণ্য কৰা হয়। যদি ভাৰতীয় সকলে ভাবে, যে টকাৰ তুলনাত ব্ৰিটিছৰ পাউণ্ডৰ মূল্য বৃদ্ধি হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিছে, তেন্তে তেওঁলোকে পাউণ্ড জমা কৰি ৰাখিবলৈ ইচ্ছা কৰিব। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি বৰ্তমানৰ বিনিময় হাৰ এক পাউণ্ডৰ বাবে 80 টকা নিৰ্দ্বাৰিত হয় আৰু বিনিয়োগকাৰী সকলে ভাবে যে পাউণ্ডৰ মূল্য চলিত মাহটোৰ শেষত আৰু বৃদ্ধি হ'ব আৰু ইয়াৰ মূল্য 85 টকা হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, এনে অৱস্থাত তেওঁলোকে চিন্তা কৰিব যে যদি বৰ্তমান 80,000 টকাৰে 1000 পাউণ্ড ক্ৰয় কৰে, তেন্তে মাহটোৰ শেষত পাউণ্ডবোৰক (1000 পাউণ্ড) 85,000 টকাত বিনিময় কৰি 5000 টকা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। এনে প্ৰত্যাশাই

পাউণ্ডের চাহিদা বৃদ্ধি করিব আর এই বন্ধিত চাহিদাই টকা পাউণ্ডের বর্তমানের বিনিময় হার বৃদ্ধির অন্যতম কারণ হিচাপে বিবেচিত হ'ব। এনে ধরণের পরিবর্তনে বিনিয়োগকারী সকলের আত্ম-সম্প্রস্তুতি বা আত্ম-বিশ্বাস সৃষ্টি অবিহণ যোগায়।

সুদৰ হাৰবোৰ আৰু বিনিময় হাৰ (Interest Rates and the Exchange Rate)- হুস্কালত বিনিময় হাৰৰ পৰিবৰ্তন নিৰ্দাৰণ কৰা আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান হ'ল সুদৰ হাৰৰ প্ৰভেদক (Interest rate differential), অৰ্থাৎ দুখন দেশৰ মাজত থকা সুদৰ হাৰৰ পাৰ্থক্য। বেংকবোৰ, বহজাতিক কৰ্পোৰেচনবোৰ, আৰু সম্পত্তিশালী ব্যক্তিসকলৰ মালিকনাত বৃহৎ পৰিমানৰ পুঁজি থাকে আৰু এই পুঁজিসমূহ সৰোচ সুদৰ হাৰৰ অনুসন্ধানত বিশ্বৰ চাৰিওফালে প্ৰবাহিত হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি ধৰি লোৱা হয় যে 'A' দেশে চৰকাৰী প্ৰতিজ্ঞা পত্ৰ (Bonds) ত ৪ শতাংশ সুদৰ হাৰ প্ৰদান কৰে আৰু সমভাবে সুৰক্ষিত চৰকাৰী প্ৰতিজ্ঞা পত্ৰত 'B' দেশে 10 শতাংশ সুদৰ হাৰ দিয়ে, তেন্তে সুদৰ হাৰৰ প্ৰভেদক হ'ল 2 শতাংশ। 'A' দেশৰ বিনিয়োগকারী সকলক উচ্চ সুদৰ হাৰে আকৰ্ষিত কৰিব আৰু নিজৰ দেশৰ মুদ্ৰা বিক্ৰী কৰি 'B' দেশৰ মুদ্ৰা ক্ৰয় কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব। সেই একে সময়তে, 'B' দেশৰ বিনিয়োগকারী সকলেও নিজৰ দেশত বিনিয়োগ কৰাটো অধিক আকৰ্ষণীয় বুলি বিবেচনা কৰিব আৰু সেয়েহে 'A' দেশৰ মুদ্ৰা কমকৈ চাহিদা কৰিব। ই ইয়াকে বুজায় যে 'A' দেশৰ মুদ্ৰাৰ চাহিদা বেখা বাওঁফাললৈ পৰিবৰ্তন হ'ব আৰু মুদ্ৰাৰ যোগান বেখা সৌঁফাললৈ পৰিবৰ্তন হ'ব। এনে পৰিবৰ্তনৰ ফলত 'A' দেশৰ মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য হুস হ'ব আৰু 'B' দেশৰ মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য বৃদ্ধি হ'ব। এইদৰে দেখা যায় যে ঘৰৱাভাৱে সুদৰ হাৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ প্ৰায়ে ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য বৃদ্ধি হয়। ইয়াৰ অন্তনিহিত (Implicit) অভিধাৰণা হ'ল এই যে বৈদেশিক চৰকাৰে মুকলি কৰি দিয়া (Issued) প্ৰতিজ্ঞাপত্ৰসমূহ ক্ৰয় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ বাধা নিষেধ নাথাকে।

আয় আৰু বিনিময় হাৰ (Income and the Exchange Rate)- যেতিয়া ব্যক্তিৰ আয়ৰ পৰিমাণ বাঢ়ে তেতিয়া তেওঁলোকৰ ব্যয়ৰ পৰিমাণো বৃদ্ধি হয়। এনে অৱস্থাত আমদানিকৃত বস্তুৰ ওপৰত কৰা ব্যয়ৰ পৰিমাণো স্বত্বাবতে বাঢ়ে। আকৌ যেতিয়া আমদানি বৃদ্ধি হয়, তেতিয়া বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা বেখা সৌঁফালে পৰিবৰ্তন বা স্থানান্তৰ হয়। এনে অৱস্থাত ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য হুস পায়। আকৌ, যদি কোনো কাৰণত বৈদেশিক আয় বাঢ়ে, তেন্তে ঘৰৱা বস্তানিৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি হ'ব আৰু বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ যোগান বেখা সৌঁহাতে (outward) পৰিবৰ্তন হ'ব। উল্লেখযোগ্য যে ভাৰসাম্য অৱস্থাত, ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্যৰ হুস হ'বও পাৰে অথবা নহ'বও পাৰে। ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য হুস হ'ব নে বৃদ্ধি হ'ব সেইটো আচলতে নিৰ্ভৰ কৰে আমদানিৰ

পরিমানৰ তুলনাত বপ্তানিৰ পৰিমান দ্রুত হাৰত বৃদ্ধি হৈছে নে নাই তাৰ ওপৰতহে। সাধাৰণতে, আন সকলো বিষয় অপৰিবৰ্ত্তিত অৱস্থাত থকা বৃলি ধৰি ল'লে, এখন দেশ যাৰ সামগ্ৰিক চাহিদা বিশ্বৰ আন আন দেশতকৈ দ্রুত হাৰত বৃদ্ধি হয়, তেনে দেশৰ মুদ্রাৰ বহিৰ্মূল্য হুস পায়। কাৰণ এনে দেশৰ আমদানিৰ পৰিমান বপ্তানিৰ পৰিমানতকৈ অধিক হাৰত বৃদ্ধি হয়। সেয়েহে এই দেশৰ বৈদেশিক মুদ্রাৰ চাহিদা ৰেখা ইয়াৰ যোগান ৰেখাতকৈ দ্রুত হাৰত পৰিবৰ্তন হয়।

দীৰ্ঘকালীন বিনিময় হাৰবোৰ (Exchange Rates in the Long Run)- পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত বিনিময় হাৰৰ বিষয়ে দীৰ্ঘকালীন ভৱিষ্যত বানী (Predictions) কৰিবৰ বাবে 'ক্ৰয় ক্ষমতাৰ সমতা' (Purchasing Power Parity - PPP) তত্ত্বটো ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এই তত্ত্বমতে, যদি বানিজ্যৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ প্ৰতিবন্ধক নাথাকে, যেনে, শুল্ক (বানিজ্যৰ ওপৰত কৰ) আৰু 'পৰিমান নিৰ্দাৰণ' (Quotas) কৰা নাথাকে, (যেনে, আমদানিৰ ওপৰত পৰিমানগত সীমা), তেন্তে বিনিময় হাৰ চূড়ান্তভাৱে (Eventually) ঠিক বা স্থিৰ কৰা উচিত। বিনিময় হাৰক এই ধৰণে ঠিক হ'বলৈ দিয়াৰ মূল উদ্দেশ্য হ'ল যাতে বিভিন্ন দেশত পৰিবহন ব্যয়ৰ পার্থক্যবোৰ বাদ দিলে একে দ্রব্যৰ উৎপাদন ব্যয় একে হয়। অৱশ্যে ইয়াক ভাৰতত টকাৰ মাধ্যমত, আমেৰিকাত ডলাৰৰ মাধ্যমত অথবা জাপানত ইয়েনৰ মাধ্যমত আৰু অন্যান্য দেশত সেই দেশৰ মুদ্রাৰ দ্বাৰা জোখা হয়। সেই কাৰণে, দীৰ্ঘকালত, দুখন দেশৰ মূল্যস্তৰৰ পার্থক্যবোৰ প্ৰতিবিষ্ঠিত কৰিবলৈ যিকোনো দুটা দেশীয় মুদ্রাৰ বিনিময় হাৰ ঠিক কৰা হয়।

130

সুব্রত মজুমদাৰ
অঙ্গীকৃত পত্ৰিকা
সম্পাদক

উদাহৰণ

6:1 যদি এটা কামিজত আমেৰিকাত 8 ডলাৰ খৰচ হয় আৰু ভাৰতত 400 টকা খৰচ হয়, তেন্তে টকা ডলাৰৰ বিনিময় হাৰ 50 টকা হোৱা উচিত। ই কিয় হয়, সেইটো লক্ষ্য কৰিবলৈ 50 টকাতকৈ যি কোনো এটা উচ্চ বিনিময় হাৰ ধৰি ল'ব পাৰো, যেনে, 60 টকা আৰু এই বিনিময় হাৰত প্ৰতিটো কামিজত আমেৰিকাত খৰচ পৰিব 480 ($8 \times 60 = 480$) টকা আৰু ভাৰতত ইয়াৰ খৰচ পৰিব মাত্ৰ 400 টকা। এনে অৱস্থাত, সকলোৰোৰ বিদেশী ক্রেতাই কামিজবোৰ ভাৰতৰ পৰা ক্ৰয় কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিব। একেদৰে, যদি টকা ডলাৰৰ বিনিময় হাৰ 50 টকাৰ তলত নিৰ্দাৰণ হয়, তেন্তে এনে বিনিময় হাৰে কামিজৰ ব্যৱসায় আমেৰিকাৰ অনুকূলে প্ৰেৰণ কৰিব। কাৰণ 50 টকা বিনিময় হাৰৰ তলৰ যিকোনো বিনিময় হাৰত প্ৰতিটো কামিজৰ খৰচ ভাৰতৰ তুলনাত আমেৰিকাত কম হ'ব।

আকৌ, ধৰিলোৱা হ'ল যে ভাৰতত কামিজৰ দাম 20 শতাংশ বৃদ্ধি পাইছে আৰু আমেৰিকাত 50 শতাংশ বৃদ্ধি পাইছে। এনে অৱস্থাত ভাৰতীয় কামিজবোৰৰ প্ৰতিটোৰ বাবদ খৰচ হ'ব 480 টকা আৰু আমেৰিকাত প্ৰতিটো কামিজৰ খৰচ হ'ব 12 ডলাৰ। এই দুয়ো ধৰণৰ দাম সমান হ'বলৈ হ'লৈ 12 ডলাৰ নিশ্চয় 480 টকাৰ সমান হ'ব লাগিব নাইবা এক ডলাৰ সমান 40 টকা হ'ব লাগিব। গতিকে ডলাৰৰ বহিৰ্মূল্যৰ সংকোচন হ'ল।

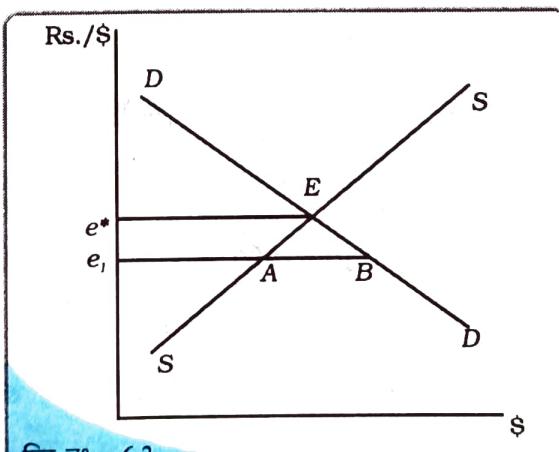
ক্রয় ক্ষমতার সমতা (PPP) তত্ত্বমতে ঘৰুৱা মুদ্রাস্ফীতি আৰু বৈদেশিক মুদ্রাস্ফীতিৰ মাজৰ প্ৰভেদবোৰেই হ'ল বিনিময় হাৰ নিষ্পত্তি বা ঠিক কৰিব পৰা (adjustment) এটা মুখ্য কাৰণ। যদি এখন দেশৰ মুদ্রাস্ফীতি আন এখন দেশতকৈ উচ্চ হাৰৰ হয়, তেন্তে ইয়াৰ বিনিময় হাৰ মুদ্রাৰ বহিৰ্মূলৰ হাসৰ জৰিয়তে নিৰ্বপন হোৱা উচিত।

যিয়েই নহওঁক, যদি ধৰি লোৱা হয় যে আমেৰিকাত কামিজৰ দাম ভাৰতৰ দামতকৈ দ্রুত হাৰত বৃদ্ধি পাইছে আৰু সেই একেই সময়তে দেশবোৰে ভাৰতৰ কামিজবোৰ বাহিৰলৈ নিয়াৰ বাবে থকা শুল্কৰ বাধাবোৰ উঠাই দিয়ে (কিন্তু আমেৰিকাৰ বোৰৰ নহয়), তেন্তে ডলাৰৰ বহিৰ্মূলৰ সংকোচন নহ'বও পাৰে। আকৌ বহুতো বস্তু আছে যিবোৰ ব্যৱসায় যোগ্য নহয় আৰু সেয়েহে এইবোৰৰ মুদ্রাস্ফীতিৰ হাৰে বিশেষ প্ৰভাৱ নেপেলায়। তদুপৰি, কিছুমান বস্তু আছে, যিবোৰ বিভিন্ন দেশে উৎপাদন কৰে আৰু ইয়াৰ বাণিজ্য একেধৰণৰ (Uniform) বা সম্পূৰ্ণ এক ধৰণৰ (Identical) হয়। বহুতো অৰ্থনীতিবিদে যুক্তি দিয়ে যে হুস্কালত বিনিময় হাৰ নিৰ্ধাৰণৰ বাবে আপেক্ষিক দৰবোৰৰ তুলনাত আন আন উপাদানসমূহ বেছি গুৰুত্বপূৰ্ণ। অৱশ্যে, দীৰ্ঘকালত ক্রয়ক্ষমতাৰ সমতা তত্ত্বই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা প্ৰহণ কৰে।

6.2.3 স্থিৰ বিনিময় হাৰ (Fixed Exchange Rates)- 1970 চনৰ প্ৰথম ভাগত 'ব্ৰিটন

'উড্চ' (Bretton woods) পদ্ধতিৰ ধৰংস হোৱাৰ আগৰ পৰাই দেশ সমূহত পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ পদ্ধতি আছিল। ইয়াৰ আগতে বেছিভাগ দেশতে স্থিৰ অথবা শিথিল (Pegged) বিনিময় হাৰ পদ্ধতি প্ৰচলিত আছিল। এই পদ্ধতি মতে বিনিময় হাৰটো এটা নিৰ্দিষ্ট স্তৰত শিথিল কৰা হয়। স্থিৰ আৰু শিথিল বিনিময় হাৰ দুটা প্ৰায় একে যেন অনুমান হয় যদিও এই দুয়োটাৰ মাজত কিছু প্ৰভেদ আছে। এইটো উল্লেখ কৰিবলগীয়া যে আগৰটো হ'ল স্থিৰ হাৰ আৰু পিছৰ হাৰটো মুদ্রাগত কৰ্তৃপক্ষবোৰে তদাবক কৰে। শিথিল বিনিময় হাৰ হ'ল এনে এটা মূল্য য'ত বিনিময় হাৰ হ'ল এটা নীতি চলকহে (Policy variable), কাৰণ ই পৰিবৰ্তনো হ'ব পাৰে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা দুয়োটা বিনিময় হাৰৰ মাজত এটা সাধাৰণ উপাদান (Common Element) আছে। স্থিৰ বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত, যেনে, স্বৰ্গমান ব্যৱস্থাত, বৈদেশিক লেন-দেনৰ উদ্বৃত্তবোৰ বা ঘাটিবোৰ বিনিময় হাৰৰ পৰিবৰ্তনৰ দ্বাৰা



চিত্ৰ নং - 6.3

শিথিল বিনিময় হাৰৰ সৈতে বৈদেশিক মুদ্রাৰ বজাৰ

নিষ্পত্তি কৰিব নোৱাৰিব। এই কাৰ্য অৰ্থনৈতিক পদ্ধতিৰ স্বয়ংক্ৰিয় (Automatic) কাৰ্যক্ৰমণিকাৰ দ্বাৰা (যেনে, হিউমে ব্যাখ্যা কৰা প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা) নাইবা চৰকাৰৰ দ্বাৰা সম্পাদন কৰিব পাৰি। যেতিয়ালৈ স্থিৰ বিনিময় হাৰৰ কোনো পৰিবৰ্তন নহয়, বা এই হাৰৰ পৰিবৰ্তন হ'ব বুলি আশা কৰা নহয়, তেতিয়ালৈ শিথিল বিনিময় হাৰ আৰু স্থিৰ বিনিময় হাৰে একেধৰণৰ বৈশিষ্ট্যৰ বশবৰ্তী হয়। যিয়েই নহওঁক, চৰকাৰৰ বাবে সদায় এটা সুযোগ মুকলি হৈ থাকে আৰু এইটো হ'ল যে ই বিনিময় হাৰৰ পৰিবৰ্তন সাধন কৰিব পাৰে।

যেতিয়া শিথিল বিনিময় হাৰ পদ্ধতিত সামাজিক কাৰ্যৰ দ্বাৰা বিনিময় হাৰ বৃদ্ধি কৰা হয়, তেতিয়া মুদ্ৰাৰ অৱমূল্যায়ণ (Devaluation) হোৱা বুলি কোৱা হয়। অৱমূল্যায়ণৰ বিপৰীতটো হ'ল পুনৰ মূল্যায়ণ (Revaluation)। অৱশ্যে, চৰকাৰে বিনিময় হাৰ অপৰিবৰ্তিত হিচাপে থকাটো পছন্দ কৰিব পাৰে আৰু ৰাজকোষীয় (Fiscal) আৰু মুদ্ৰানীতিৰ দ্বাৰা বৈদেশিক লেন-দেনৰ সমস্যাৰ লগত জড়িত হ'ব পাৰে। বেছিভাগ চৰকাৰে বিনিময় হাৰ খুব কমেইহে পৰিবৰ্তন কৰে। এই বিশ্লেষণত বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাক বা ইয়াৰ শাসন ব্যৱস্থা (Regime)ক বুজাৰলৈ স্থিৰ বিনিময় হাৰ আৰু শিথিল বিনিময় হাৰ পদ্ধতি দুটাক সলনা সলনিকৈ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। এনে ব্যৱস্থাত বিনিময় হাৰ চৰকাৰৰ সিদ্ধান্তৰ দ্বাৰা স্থিৰ কৰা হয় আৰু চৰকাৰৰ কাৰ্যাবলীৰ দ্বাৰা পৰিচালনা কৰা হয়।

132

তলত কি ধৰণে এখন দেশে ইয়াৰ বিনিময় হাৰ শিথিল বা স্থিৰ কৰিব পাৰে তাক দেখুওৱা হৈছে। ধৰি লোৱা হ'ল যে ভাৰতৰ বিজাৰ্ড বেংকে (RBI) প্রতিটো ডলাৰৰ বাবে টকাৰ এটা ঠিক সমান মূল্য (Par Value) 45 টকাত স্থিৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে। (চিত্ৰ নং 6.3 ত e₁)। যদি পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাত চৰকাৰে (RBI) নিৰ্দাৰণ কৰা এই বিনিময় হাৰটো ভাৰসাম্য বিনিময় হাৰ (ইয়াত, e^{*}=50 টকা) তকৈ কম বুলি ধৰা হয়, তেন্তে টকাৰ মূল্য বৃদ্ধি হ'ব আৰু ডলাৰৰ মূল্য হ্রাস পাৰ। ই ইয়াকে বুজায় যে যদি বিনিময় হাৰ বজাৰৰ দ্বাৰা নিৰ্দাৰণ কৰা হয়, তেন্তে বজাৰখন সুস্থিৰ কৰিবলৈ হ'লে টকাৰ মানত ডলাৰৰ মূল্য বৃদ্ধি কৰিব লাগিব। যদি এটা ডলাৰৰ মূল্য 50 টকাৰ পৰিবৰ্তে 45 টকা হয়, তেন্তে টকা বেছি ব্যয়বহুল হ'ব (বিনিময় হাৰ ডলাৰ টকাৰ মানত থকা বুলি ধৰিলে, প্রতিটো টকাৰ খৰচ 2 ‘চেণ্ট’ৰ পৰিবৰ্তে 2.22 ‘চেণ্ট’ হ'ব, ‘চেণ্ট’ হ'ল আমেৰিকাৰ তামৰ মুদ্ৰা)। এই হাৰত ডলাৰৰ যোগানতকৈ ইয়াৰ চাহিদা বাঢ়ি। যিহেতু বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ চাহিদা আৰু যোগান অনুসূচী সমূহ বৈদেশিক লেন-দেনৰ হিচাপৰ (অকল স্বতন্ত্র লেন-দেনকে জোখা হয়) পৰা প্ৰস্তুত কৰা হয়, সেয়েহে এনে অত্যধিক চাহিদাই বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিত ঘাটিৰ সৃষ্টি কৰিব। এই ঘাটি কেন্দ্ৰীয় বেংকৰ হস্তক্ষেপৰ দ্বাৰা

পূরণ করা (Bridged) হয়। এনে অবস্থাত বিজার্ভ বেংকে এই বন্দির্ত AB চাহিদা (চির নং 6.3-ত দেখুওবা হৈছে) পূরণ কৰিবলৈ বৈদেশিক বিনিময় হাৰত টকাৰ বাবে ডলাৰ বিক্ৰী কৰিব আৰু এইদৰে বিনিময় হাৰৰ ওপৰত থকা উৰ্কমুখী হেঁচা নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব। এইদৰে, ভাৰতীয় বিজার্ভ বেংকে বিনিময় হাৰৰ বৃদ্ধি (যিহেতু বেছি দামত কোনোৱে নিকিনে) অথবা হ্রাস (যিহেতু কম দামত কোনোৱে বিক্ৰী নকৰে) ক্ষেত্ৰত বাধা প্ৰদান কৰাৰ অৰ্থে ডলাৰ ক্ৰয় আৰু বিক্ৰী কৰাৰ বাবে সদায় সাজু থাকে।

আকৌ, ধৰি লোৱা হ'ল যে ভাৰতৰ বিজার্ভ বেংকে বৈদেশিক লেন-দেনৰ ঘাটিৰ পৰিমানৰ এটা অংশ পূৰণ কৰিবৰ বাবে এটা উচ্চ হাৰত বৈদেশিক বিনিময় হাৰ স্থিৰ কৰিছে আৰু এই হাৰ হ'ল প্ৰতি ডলাৰত 47 টকা। ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ এই অৱমূল্যায়নৰ ফলত দ্ৰব্য-সামগ্ৰীৰ আমদানি অধিক ব্যয় বহুল হ'ব আৰু বণ্ণানি তুলনামূলকভাৱে সন্তোষীয়া হৈ পৰিব। ইয়াৰ ফলত বৈদেশিক বাণিজ্যৰ ঘাটিৰ পৰিমান হ্রাস পাব। কিন্তু, এইটো উল্লেখ কৰা দৰ্কাৰ যে বাণিজ্য ঘাটিৰ বাবে বিত্ত যোগান ধৰিবলৈ আৰু বিনিময় হাৰক স্থিৰ কৰি বাখিবলৈ কেন্দ্ৰীয় বেংকে বাবে কৰা হস্তক্ষেপে সৰশেষত (Eventually) চৰকাৰী জমা ধৰংস কৰে। এইটোৱে হ'ল স্থিৰ বিনিময় হাৰ পদ্ধতিত থকা প্ৰধান ছিদ্ৰ বা দোষ (Flaw)।

মন কৰিবলগীয়া যে এবাৰ যদি লাভৰ আশাত ফুৰা বেপাৰী সকলে (Speculators) বিশ্বাস কৰে যে বিনিময় হাৰ দীৰ্ঘকাললৈ ধৰি বাখিব বা স্থিৰ কৰি বাখিব নোৱাৰি, তেন্তে তেওঁলোকে বৈদেশিক মুদ্ৰা (যেনে, ডলাৰ) বৃহৎ পৰিমাণে ক্ৰয় কৰিবলৈ আগবঢ়ি আহিব। এনে অৱস্থাত, ডলাৰৰ চাহিদা দ্রুতহাৰত বৃদ্ধি পাব আৰু ইয়ে আকৌ বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিৰুতিত ঘাটিৰ সৃষ্টি কৰিব। যদি কেন্দ্ৰীয় বেংকৰ হাতত এই অৱস্থাত প্ৰচুৰ পৰিমাণে জমা নাথাকে, তেন্তে এই বেংকে বিনিময় হাৰক ইয়াৰ ভাৰসাম্য স্বৰলৈ যোৱাৰ বাবে অনুমতি দিবলগীয়াত পৰে। লাভৰ চিন্তা প্ৰসূত ‘আক্ৰমণ’ (Attack) আৰম্ভ হোৱাৰ পূৰ্বে ঘৰৱা মুদ্ৰাৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা অৱমূল্যায়নতকৈ এইটো হয়তো আৰু অধিক ডাঙৰ পৰিমানৰ অৱমূল্যায়ন ৰূপে বিবেচিত হ'ব।

আন্তৰ্জাতিক অভিজ্ঞতাই প্ৰতিপন্ন কৰে যে ওপৰত উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতি সঘনাই উত্তৰ হয় আৰু সেয়েহে বিশ্বৰ বহুতো দেশে স্থিৰ বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাক সম্পূৰ্ণ ৰূপে ত্যাগ কৰিবে। এনে ধৰণৰ আক্ৰমণৰ ভয়ত আমেৰিকাই 1971 চনত ইয়াৰ মুদ্ৰাক ভাসমান (Float) হিচাপে স্বীকৃতি দিবলৈ অনুপ্ৰাণিত হৈছিল আৰু এইটো হ'ল প্ৰধান ঘটনা বা কাৰণ সমূহৰ মাজৰ এটা মুখ্য কাৰণ আৰু ইয়ে ‘ব্ৰিটেন উড়চ’ পদ্ধতি ধৰংস কৰাৰ বাবে খৰ-খেদা লগোৱাত অৰিহণা যোগাইছিল।

6.2.4 পরিচালিত ভাসমান (Managed Floating) - কেনো আন্তর্জাতিক আনুষ্ঠানিক চুক্তি নোহোৱালৈকে সমগ্র বিশ্বৰ দেশ সমূহৰ মাজত এটা বিশেষ চিন্তা প্ৰবাহিত হৈ আছিল যে পরিচালিত ভাসমান বিনিময় হাৰ পদ্ধতি হিচাপে কি ব্যৱস্থাক উৎকৃষ্ট ধৰণে ব্যাখ্যা কৰিব পৰা যাব। ই হ'ল এটা পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ পদ্ধতি (ভাসমান অংশটো) আৰু এটা স্থিৰ বিনিময় হাৰ পদ্ধতি (পরিচালিত অংশটো)ৰ সংমিশ্ৰণ। ইয়াক 'লেতেৰা ভাসমান' (Dirty floating) বুলিও কোৱা হয়। এই পদ্ধতি মতে কেন্দ্ৰীয় বেংকবোৰে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ ক্ৰয় আৰু বিক্ৰীৰ ওপৰত হস্তক্ষেপ কৰে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা বিনিময় হাৰৰ গতিশীলতাক সুস্থ (Moderate) কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা চলায়। অৱশ্যে কেন্দ্ৰীয় বেংকবোৰে যেতিয়া হস্তক্ষেপ কৰাটো যথোপযুক্ত (Appropriate) বুলি বিবেচনা কৰে, অকল তেতিয়াহে এনে পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰে। এনেবোৰ ব্যৱস্থাৰ বাবে চৰকাৰী জমা লেন-দেনবোৰ শূণ্যৰ সমান নহয়।

6.2.5. বিনিময় হাৰ পৰিচালনা : আন্তর্জাতিক অভিজ্ঞতা - (Exchange Rate Management : The International Experience)

স্বৰ্গমান (The Gold Standard)- আনুমানিক প্ৰায় 1870 চনৰ পৰা আৰু 1914 চনত প্ৰথম বিশ্বযুদ্ধ আৰম্ভ হোৱালৈকে প্ৰচলিত হৈ থকা বিনিময় হাৰ পদ্ধতি আছিল স্বৰ্গমান। এই পদ্ধতিটো হ'ল স্থিৰ বিনিময় হাৰ পদ্ধতিৰ এটা শ্ৰেষ্ঠ আৰ্হি (Epitome)। সকলোৰে মুদ্ৰাক সোণৰ মানত প্ৰকাশ কৰা (Defined) হৈছিল আৰু কিছুমান মুদ্ৰা প্ৰকৃত সোণৰ দ্বাৰা তৈয়াৰ কৰাও হৈছিল। এই ব্যৱস্থাত প্ৰত্যেকখন অংশগ্ৰহণকাৰী দেশে ইয়াৰ মুদ্ৰাক এটা স্থিৰ মূল্যত সোণলৈ মুক্তভাৱে ৰাপান্তৰিত কৰিব বুলি নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰিছিল। ইয়াৰ ফলত অংশ গ্ৰহণকাৰী দেশৰ বাসিন্দা সকলৰ অধিকাৰত থকা এটা ঘৰৱা মুদ্ৰাক আন্তৰ্জাতিক পৰিশোধত (Payments) গ্ৰহণযোগ্য হোৱা অন্য পৰিসম্পদ (সোণ) লৈ এটা স্থিৰ মূল্যত মুকলিভাৱে পৰিবৰ্তন কৰিব পৰা গৈছিল। তদুপৰি, এনে ব্যৱস্থাৰ ফলত প্ৰত্যেক মুদ্ৰাক আন যিকোনো মুদ্ৰালৈ এটা স্থিৰ মূল্যত পৰিবৰ্তন কৰাটো সম্ভৱ হৈ উঠিছিল। বিনিময় হাৰবোৰ সোণৰ মানত থকা ইয়াৰ (মুদ্ৰাৰ) মূল্যৰ দ্বাৰা নিৰ্দীৰণ কৰা হৈছিল (য'ত মুদ্ৰা সোণেৰে তৈয়াৰ কৰা হৈছিল, তাত মুদ্ৰাত থকা প্ৰকৃত সোণৰ পৰিমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰা হৈছিল)। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি এক একক, A মুদ্ৰাৰ মূল্য এক গ্ৰাম সোণ আৰু এক একক B মুদ্ৰাৰ মূল্য দুই গ্ৰাম সোণ হয়, তেন্তে B মুদ্ৰাৰ মূল্য A মুদ্ৰাৰ মূল্যৰ দুগুণ হ'ব। অৰ্থনৈতিক এজেণ্ট সকলে প্ৰথমতে সোণ ক্ৰয় কৰা আৰু পিছত ইয়াক বিক্ৰী কৰাৰ পৰিবৰ্তে এক একক B মুদ্ৰা দুই একক A মুদ্ৰালৈ প্ৰত্যক্ষভাৱে পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰে। বিনিময় হাৰবোৰ এটা উচ্চ সীমা আৰু এটা নিম্ন সীমাৰ মাজত উঠা-নমা কৰে আৰু এই সীমাবোৰ

দুটা মুদ্রার মাজত হোৱা গলোৱা খৰচ, জাহাজৰ ব্যয় (Shipping), আৰু মুদ্রা পুনৰ তৈয়াৰ কৰা খৰচ (Recoining)ৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়³। এইদৰে বিনিময় হাৰৰ চৰকাৰী সমতা বক্ষা কৰিবলৈ হ'লে প্ৰত্যেক দেশৰ হাতত বৃহৎ পৰিমানৰ সোণ মজুত থকাটো প্ৰয়োজনীয়।

সাধাৰণতে এটা প্ৰশ্ন উদয় হয় যে যদি এখন দেশে অতি বেছি পৰিমাণে আমদানি কৰে, তেন্তে সোণৰ সকলো মজুত শেষ হৈ নাযাবনে (অৰ্থাৎ বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ঘাটি হ'ব) ? মাৰ্কেন্ট টেলিষ্ট⁴ সকলে এই বিষয়ে দিয়া ব্যাখ্যা আছিল এনে ধৰণৰ যে যেতিয়ালৈকে চৰকাৰে ৰপ্তানিৰ ওপৰত শুল্ক বা সীমানিৰ্ধাৰণ (Quotas) বা বেহাইৰ জৰিয়তে হস্তক্ষেপ নকৰে, তেতিয়ালৈ এখন দেশে ইয়াৰ সকলো সোণ হেৰুৱাৰ লগীয়াত পৰিব আৰু এইটোৱেই আছিল তেওঁলোকৰ মতে জঘন্য তথা দুখজনক (Worst tragedies) বিষয়। কিন্তু ডেভিড হিউম নামৰ এজন প্ৰসিদ্ধ দার্শনিকে 1752 চনত এই মতটো মিছা বুলি প্ৰতিপন্থ কৰিছিল আৰু যুক্তি দিছিল যে যদি সোণৰ মজুত হুস পায়, তেন্তে সকলোধৰণৰ দাম আৰু ব্যয় সমানুপাতিকভাৱে হুস পাৰ আৰু দেশত কোনো এজনেও ক্ষতিগ্রস্ত হ'বলগীয়াত নপৰিব। আকৌ, ঘৰুৱা বজাৰত বস্তু সঙ্গীয়া হ'লে আমদানি হুস পায় আৰু ৰপ্তানি বৃদ্ধি হয় (এইটো হ'ল প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ, যিটো প্ৰতিযোগিতামূলক ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়)। এনে অৱস্থাত, যি দেশৰ পৰা আমি আমদানি কৰি আছিলো আৰু এই আমদানিৰ বিনিময়ত সোণ পৰিশোধ বা প্ৰদান কৰি আছিলো, সেই দেশখনে এতিয়া মূল্য আৰু ব্যয় বৃদ্ধিৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়াত পৰিব। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে, আমি আমদানি কৰি থকা দেশখনৰ ৰপ্তানিবোৰ পূৰ্বৰ তুলনাত অধিক ব্যয়বহুল হ'ব আৰু সেয়েহে এই দেশৰ ৰপ্তানিৰ পৰিমান কমিব। ইয়াৰ বিপৰীতে, এই দেশখনে প্ৰথম দেশখনৰ পৰা কৰা আমদানিবোৰ বৰ্তমান তুলনামূলকভাৱে সঙ্গীয়া হ'ব আৰু সেয়েহে এই দেশৰ আমদানিৰ পৰিমান বৃদ্ধি পাৰ। এই ‘মূল্য-স্পেচি-প্ৰবাহ’ (Price-Specie-flow) প্ৰক্ৰিয়াৰ (18 শতাব্দীত মূল্যবান ধাতুক ‘স্পেচি’ হিচাপে উল্লেখ কৰা হৈছিল)। লক্ষ্য হ'ল এই যে স্বাভাৱিকভাৱে সোণ হানি হোৱা দেশবোৰৰ বৈদেশিক লেন-দেনৰ অৱস্থাৰ উন্নয়ন সাধন কৰা আৰু অনুকূল বানিজ্য সমতাত থকা দেশবোৰক অৱনমিত কৰা। এই প্ৰক্ৰিয়াটো সেই সময়লৈ গতিশীল হৈ থাকে যেতিয়ালৈ আন্তৰ্জাতিক বানিজ্যত আপেক্ষিক দামত ভাৰসাম্যতাৰ পুনৰ নিৰ্ধাৰণ নহয় আৰু পুনৰ নিৰ্ধাৰণ হোৱা এই দামত প্ৰকৃত সোণৰ পৰবৰ্তী কোনো ধৰণৰ প্ৰবাহ নোহোৱাকৈ আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ সমতা স্থাপন হয়। এই ভাৰসাম্যতা স্থিৰ আৰু স্ব-সংশোধন মূখী (Self-correcting) হয় আৰু ইয়াৰ

³ যদি বিনিময় হাৰবোৰৰ মাজত থকা পাৰ্থক্য লেন-দেনৰ খৰচতকৈ বেছি হয়, তেন্তে স্বেচ্ছাচৰীতাৰ (Arbitrage) জৰিয়তে লাভ অৰ্জন কৰিব পাৰি, অৰ্থাৎ এটা মুদ্রা সমতা কিনি বেছি দামত বিক্ৰী কৰা ব্যৱস্থা।

⁴ ইউৰোপত 16 আৰু 17 শতকাত জাতীয় ৰাষ্ট্ৰ (Nation state) বিকাশৰ সৈতে মাৰ্কেন্ট টেলিষ্ট চিন্তা জড়িত হৈ আছে।

বাবে কোনো ধৰণৰ শুল্ক আৰু চৰকাৰী হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজন নহয়। এইদৰে স্থিৰ বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাক স্বয়ংক্ৰিয় ভাৰসাম্যতামূখী (Automatic equilibrating) প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা পৰিচালনা কৰা হয়।

এইখনিতে উল্লেখযোগ্য যে কেইবাটাও সংকটময় অৱস্থাৰ ফলত স্বৰ্ণমান পদ্ধতি সময়ে সময়ে খৰংস হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছিল। তথাপি, বিশ্বৰ মূল্যস্তৰবোৰ মূলতঃ সোণ আৰিস্কাৰৰ (Gold discoveries) দয়াৰ ওপৰতেই প্ৰতিষ্ঠিত আছিল। ইয়াক মুদ্ৰাৰ 'অপৈনত (Crude) পৰিমানগত তত্ত্ব', $M=kPY$ ৰ দ্বাৰা ব্যাখ্যা কৰিব পাৰি। এই তত্ত্বমতে যদি মুঠ জাতীয় উৎপাদন (GNP) প্ৰতিবছৰে 4 শতাংশ হাৰত বাঢ়ে, তেন্তে মূল্যস্তৰ স্থিৰে ৰাখিবলৈ সোণৰ যোগানো প্ৰতি বছৰে 4 শতাংশ হাৰত বৃদ্ধি পাৰ লাগিব। কিন্তু সোণৰ খনিবোৰ এই বৰ্দ্ধিত পৰিমানৰ সোণ উৎপাদন কৰাত ব্যৰ্থ হোৱা বাবে মূল্যস্তৰ 19 শতিকাৰ শেষ ভাগত বিশ্বৰ সকলোতে নিম্নগামী হৈছিল আৰু ইয়াৰ ফলত সামাজিক অস্থিৰতা বৃদ্ধি পাইছিল। সেয়েহে এটা সময়ৰ কাৰণে ৰূপক সোণৰ পৰিপূৰক হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি 'দ্বি ধাতুমুদ্ৰা' (Bimetallism) প্ৰৱৰ্তন কৰা হৈছিল। আকৌ, 'আংশিক জমা বেংক ব্যৱস্থা', (Fractional Reserve Banking) ই সোণৰ মিতব্যয়িতা অনাৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিছিল। সেইদৰে কাগজী মুদ্ৰাও সম্পূৰ্ণৰূপে সোণৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত নহয়। উদাহৰণ স্বৰূপে দেশবোৰে এক-চতুর্থাংশ সোণ ইয়াৰ কাগজী মুদ্ৰা ছপা কৰাৰ বিপৰীতে জমা বাখে।

সোণৰ মিতব্যয়িতাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা আন এটা পদ্ধতি হ'ল 'স্বৰ্ণবিনিময় মান' (Gold exchange standard) পদ্ধতি। এই পদ্ধতি বিশ্বৰ বহুতো দেশে গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু এই দেশসমূহে নিজৰ মুদ্ৰা এটা স্থিৰ মূল্যত সোণৰ বাবে বিনিময়যোগ্য কৰি ৰাখিছিল। কিন্তু ইয়াৰ বিনিময়ত এই দেশ সমূহে কিছুমান ডাঙৰ ডাঙৰ দেশৰ মুদ্ৰা জমা ৰাখিলেও হৈছিল' (আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ বা গ্ৰেটব্ৰিটেইনৰ মুদ্ৰা), যিবোৰ মুদ্ৰা স্বৰ্ণমানৰ আছিল। এই ব্যৱস্থাবোৰে আৰু 'ক্লোনদাইক' (Klondike) - তথা দক্ষিণ আফ্ৰিকাত হোৱা সোণৰ আৰিস্কাৰে 1992 চনলৈ অৱস্থীতি (Deflation) ক এক বিস্তৃত (Bay) অৱস্থাত বৰ্খাত সহায় কৰিছিল। কিছুমান অৰ্থনৈতিক বুৰঞ্জীবিদে তাৰল্যৰ এই নাটনিৰ বাবে 'মহামন্দা' হোৱা বুলি দোষাৰোপ কৰিছিল। 1914 পৰা 1945 চনলৈ এই সময়ছোৱাৰ ভিতৰত বিশ্বত কোনো বিশেষভাৱে পৰিচালিত সাৰ্বজনীন পদ্ধতি নাছিল। বিশ্বৰ ইতিহাসৰ এই সময়ছোৱাকে স্বৰ্ণমানৰ সংক্ষেপ প্ৰত্যাৱৰ্তন হিচাপে আৰু পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰৰ এটা সময় হিচাপে বিবেচনা কৰা হৈছিল।

ব্ৰিটেন্ উড্চ পদ্ধতি (The Bretton Woods System)- 1944 চনত হোৱা 'ব্ৰিটেন্ উড্চ' অধিবেশনে 'আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰা নিধি' (IMF) আৰু 'বিশ্ব বেংক' (World Bank) গঠন

হোৱাৰ পথ সুগম কৰিছিল আৰু এটা স্থিৰ বিনিময় হাৰ পদ্ধতি পুনৰ স্থাপন কৰাত সহায় কৰিছিল।

পৰিসম্পত্তি (Asset) পছন্দ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এই পদ্ধতিটো আন্তৰ্জাতিক স্বৰ্গমান ব্যৱস্থাতকৈ কিছু পৃথক আছিল, য'ত ঘৰুৱা মুদ্ৰাবোৰ পৰিবৰ্তন কৰিব পৰা গৈছিল। এটা দুতৰপীয়া (Two-tier) পৰিবৰ্তনশীল (Convertible) পদ্ধতি সৃষ্টি কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ মূল কেন্দ্ৰ বিন্দু আছিল ডলাৰ। আমেৰিকাৰ মুদ্রাগত কৰ্তৃপক্ষই ডলাৰক এটা স্থিৰ মূল্যত পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰি বুলি নিশ্চয়তা দিছিল আৰু এই স্থিৰ মূল্যই 35 টা ডলাৰক এক আউন্�চ (ounce) সোণৰ সমান বুলি নির্দ্দাৰণ কৰিছিল।

এই পদ্ধতিৰ দ্বিতীয় খলপটো হ'ল এই যে আন্তৰ্জাতিক মুদ্রানিধিৰ অংশগ্ৰহণকাৰী প্রত্যেক সদস্য ৰাষ্ট্ৰৰ মুদ্রাগত কৰ্তৃপক্ষই নিজৰ মুদ্ৰা এটা স্থিৰ মূল্যত ডলাৰলৈ পৰিবৰ্তন কৰিব বুলি চৰ্ত্তিবন্ধ হৈছিল। দ্বি-খলপীয়া পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ পদ্ধতিৰ দ্বিতীয় ব্যৱস্থাক চৰকাৰী (Official) বিনিময় হাৰ বোলে। উদাহৰণ স্বৰূপে, যদি ফ্ৰাঙ্কৰ ফ্ৰাঙ্কক, প্ৰতি ডলাৰৰ বাবে 5 ফ্ৰাঙ্ক, এই হাৰত বিনিময় কৰিব পাৰি তেন্তে, প্ৰতি আউন্চ সোণৰ বাবে 35 ডলাৰ এই হিচাপত ডলাৰক বিনিময় কৰিব পাৰি। এনে ব্যৱস্থাৰ প্ৰৱৰ্তনে ফ্ৰাঙ্কৰ মূল্য প্ৰতি আউন্চ সোণৰ বাবে 175 ফ্ৰাঙ্ক (5×35) হিচাপে স্থিৰকৰিব নিশ্চয় (5 ফ্ৰাঙ্ক সমান প্ৰতি ডলাৰ, প্ৰতি আউন্চ সমান 35 ডলাৰ)। এই খিনিতে উল্লেখযোগ্য যে দেশ এখনৰ বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ক্ষেত্ৰত উন্নৰ হোৱা 'মৌলিক ভাৰসাম্যহীনতা'ৰ অৱস্থাতহে অকল বিনিময় হাৰ পৰিবৰ্তনৰ অনুমতি দিয়া হয় আৰু এনে অৱস্থাই বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিত উৎভৱ হোৱা বৃহৎ অনুপাতৰ দীৰ্ঘদিনীয়া (Chronic) ঘাটিক বুজায়।

ওপৰত উল্লেখ কৰা ধৰণৰ সু-সম্পন্ন পৰিবৰ্তনশীল (Convertibility) পদ্ধতিৰ আৱশ্যকতা আছিল, কাৰণ বিভিন্ন দেশৰ মাজত সোণৰ জমাৰ বিতৰণ দুখলগা ধৰণে অসমান আছিল। সোণৰ বিতৰণ ব্যৱস্থা ইমান অসমান আছিল যে অকল আমেৰিকাই বিশ্বৰ চৰকাৰী সোণ জমাৰ প্ৰায় 70 শতাংশ অধিকাৰ কৰি আছিল। সোণৰ মজুতৰ এনে বিষম পৰিস্থিতিয়ে ইয়াৰ 'বিস্তৃত পুনৰ বিতৰণ' (Massive redistribution) কৰাৰ অৰ্থে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় বুলি বিবেচিত হৈছিল আৰু এইদৰে আন আন মুদ্ৰাবোৰলৈ সোণৰ পৰিবৰ্তনশীলতাৰ এটা বিশ্বাসযোগ্য ব্যৱস্থাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। তদুপৰি এইটো বিশ্বাস কৰা হৈছিল যে সেই সময়ত থকা সোণৰ মজুতৰ পৰিমাণে আন্তৰ্জাতিক তৰলতাৰ যি ক্ৰমবদ্ধিত চাহিদাক তাৰ পূৰণ কৰাৰ বাবে যথেষ্ট নাছিল। সেই সময়ত সোণৰ সংখ্যয় বক্ষা কৰাৰ অৰ্থে এটা ব্যৱস্থা আছিল আৰু সেইটো হ'ল দুই-তৰপীয়া পৰিবৰ্তনশীল পদ্ধতি। এই পদ্ধতি মতে মূল (Key) মুদ্ৰাক সোণলৈ পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰি আৰু আনবোৰ মুদ্ৰাক মূল মুদ্ৰালৈ পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰি।

দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পৰবৰ্তী সময়ত বিশ্বৰ দেশবোৰৰ অর্থনীতি এক শোচনীয় অৱস্থালৈ অৱনমিত হৈছিল। বেচি ভাগ দেশ যুদ্ধৰ ফলত ধৰ্মশ স্তুপত পৰিণত হৈছিল আৰু পুনৰ নিৰ্মাণৰ বাবে প্ৰচৰ অৰ্থৰ প্ৰযোজন হৈছিল। দেশবোৰৰ আমদানিৰ পৰিমান যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছিল। তদুপৰি এই দেশবোৰ চলিত ঘাটিবোৰ পুৰণ কৰাৰ বাবে নিজৰ নিজৰ দেশৰ জমাৰোৰ (Reserve) ভাণ্ডি বিস্তৰ যোগান ধৰা হৈছিল। সেই সময়ত বিশ্বৰ আন আন দেশসমূহৰ মুদ্ৰা জমাৰ মূল উপাদান (Component) আছিল আমেৰিকান ডলাৰ আৰু দেশবোৰ এনে জমাৰ পৰিমান বৃদ্ধি হৈ গৈ আছিল। ইয়াৰ ফলত আমেৰিকাই একেৰাহে বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ঘাটিত চলিব লগিয়া হৈছিল। (আন দেশবোৰে ডলাৰবোৰ জমা সম্পদ হিচাপে বাখিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মুদ্ৰা আৰু ডলাৰৰ মাজত পৰিবৰ্তনশীলতা তদাৰক কৰিব বুলি প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ আছিল)।

ওপৰত উল্লেখ কৰা ব্যৱস্থাৰ ফলত উত্তৰ হোৱা মূল সমস্যাটো হ'ল এই যে যদি আমেৰিকাৰ হুস্কালীন ডলাৰৰ দায়বদ্ধতা ইয়াত থকা সোণৰ পৰিমানৰ তুলনাত বৃদ্ধি হৈ থাকে, তেন্তে ডলাৰক সোণলৈ স্থিৰ মূল্যত পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ বিস্বাসযোগ্যতাৰ ওপৰত থকা আস্থা নোহোৱা হৈ যাব। যিহেতু কেন্দ্ৰীয় বেংকবোৰৰ বৰ্তমানে থকা ডলাৰবোৰ সোণলৈ পৰিবৰ্তন কৰিব পৰা এটা অভিভূতকাৰী (Overwhelming) ক্ষমতা আছে আৰু সেয়েহে সময়ত এই বেংকে আমেৰিকাক ইয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা ত্যাগ কৰিবলৈ জোৰ দিয়ে। ‘ব্ৰিটেন উড্চ পদ্ধতি’ৰ প্ৰধান সমালোচক ৰবার্ট ত্ৰিফিনে (Triffin) আগবঢ়োৱা এইটোৱে আছিল ‘ত্ৰিফিনৰ বিবৃধি অৱস্থা’ (Triffin Dilemma)। ত্ৰিফিনে পৰামৰ্শ দিছিল যে কেন্দ্ৰীয় বেংকবোৰৰ কাৰণে ‘আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰানিধি’ (IMF) য়ে এটা ‘জমা বেংক’ হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰা উচিত আৰু এটা নতুন ‘জমা পৰিসম্পত্তি’ (Reserve Asset) আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰানিধিৰ নিয়ন্ত্ৰণত সৃষ্টি কৰিব লাগে। তদুপৰি আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰানিধিত আন্তৰ্জাতিক জমাৰ মজুত বৃদ্ধি কৰাৰ উদ্দেশ্যে 1967 চনত ‘স্পেচিয়েল ড্ৰয়িং ৰাইট্চ’ (SDRs) - সৃষ্টি কৰি সোণক স্থানান্তৰিত (Replaced) কৰা হৈছিল আৰু ইয়াক ‘কাগজ সোণ’ (Paper gold) নামেৰেও জনা হৈছিল।

এই ব্যৱস্থাৰ আৰম্ভণিতে ‘স্পেচিয়েল ড্ৰয়িং ৰাইট্চ’ক সোণৰ মানত সংজ্ঞা দিয়া হৈছিল, যেনে 35 ‘স্পেচিয়েল, ড্ৰয়িং ৰাইট্চ’ক এক আউন্চ সোণৰ সমান বুলি ধৰা হৈছিল (ব্ৰিটেন উড্চ পদ্ধতিৰ ডলাৰ-সোণৰ হাৰ)। উল্লেখযোগ্য যে 1974 চনৰ পৰা ইয়াৰ (এই ব্যৱস্থাৰ) কেইবাবাৰো পুনৰ সংজ্ঞা দিয়া হৈছিল। বৰ্তমান ইয়াক পাঁচখন দেশৰ (ফ্ৰান্সী, জামেনী জাপান, গ্ৰেট ব্ৰিটেইন, আৰু আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ) চাৰিবিধ মুদ্ৰাৰ (ইউৰো, ডলাৰ, ইয়েন, পাউণ্ড ষ্টারলিং) ডলাৰৰ মূল্যত ভৰ্যুক্ত যোগফল হিচাপে দৈনিক জোখা হয়। আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰানিধিৰ যিবোৰ সদস্য বাস্তুই ইয়াক

জমা মুদ্রা (Reserve currency) হিচাপে বাখিৰ বিচাৰে, যিবোৰ দেশে ঘৰৱা মুদ্রাবোৰ কেন্দ্ৰীয় বেংক সমূহৰ মাজত বিনিময় কৰাৰ বাবে পৰিশোধ (Payments) হিচাপে বাখিৰ বিচাৰে আৰু যিবোৰ দেশে ঘৰৱা মুদ্রাবোৰ কেন্দ্ৰীয় বেংক সমূহৰ মাজত বিনিময় কৰাৰ বাবে পৰিশোধ (Payments) ৰ মাধ্যম হিচাপে ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেবোৰ দেশৰ পৰা ইক্ষমতা বা শক্তি (Strength) আহৰণ কৰে। ‘স্পেচিয়েল ড্ৰয়িং বাইট্চ’ৰ মূল কিস্তি সমূহ সদস্য দেশসমূহৰ নিধিত থকা ‘নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ’ অনুযায়ী বিতৰণ কৰি দিয়া হয়। (নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণটো বিস্তৃতভাৱে দেশৰ অৰ্থনৈতিক আৱশ্যকতাৰ লগত সম্পর্ক-যুক্ত, যিটো ইয়াৰ আন্তৰ্জাতিক বানিজ্যত থকা মূল্যৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শিত হয়)।

ভালকৈ ফঁহিয়াই চালে বুজা যায যে ‘ব্ৰিটেন উড্চ’ পদ্ধতি দৰাচলতে পূৰ্বতে সংঘটিত হোৱা বহুতো ঘটনাৰ পৰিণতিত ধৰ্মসপ্রাপ্ত হৈছিল। এই ঘটনাবোৰ ভিতৰত 1967 চনত হোৱা পাউণ্ডৰ অৱমূল্যায়ন, 1968 চনত ডলাৰৰ পৰা সোণলৈ হোৱা উৰণ (Flight) আদি উল্লেখযোগ্য আৰু এইবোৰে দুই-তৰপীয়া সোণৰ বজাৰ সৃষ্টি ইন্ধন যোগাইছিল (ইয়াৰে এটা হ'ল চৰকাৰী হাৰ, প্ৰতি আউন্চত 35 ডলাৰ আৰু আনটো হ'ল বজাৰৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত বে-চৰকাৰী হাৰ)। এইবোৰ উপৰিও অৱশেষত 1971 চনৰ আগষ্ট মাহত ব্ৰিটিছে দাবী জনায যে আমেৰিকাই নিজৰ অধীনত থকা ডলাৰৰ সোণৰ মূল্যৰ নিশ্চয়তা (Guarantee) প্ৰদান কৰিব লাগে। এনে পৰিস্থিতিৰ ফলত আমেৰিকাই ডলাৰ আৰু সোণৰ মাজত থকা সম্পর্কক পৰিত্যাগ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিবলগীয়াত পৰে।

আকো 1971 চনত ‘স্মিথোচোনিয়ান চুক্তি’ (Smithsonian Agreement) সম্পন্ন হৈছিল আৰু ইয়াৰ ফলত বিনিময় হাৰৰ অনুমোদিত আন্দোলনৰ সমষ্টি (Permissible band of movements) যে 2.5 শতাংশৰ ওপৰত অথবা ‘নতুন কেন্দ্ৰীয় হাৰ’ৰ তললৈ সম্প্ৰসাৰিত হৈছিল। এই চুক্তিৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল বৈদেশিক বানিজ্যৰ ঘাটিত থকা দেশবোৰৰ ওপৰত পৰা অৰ্থনৈতিক হেঁচা হাস কৰা, কিন্তু ই মাত্ৰ 14 মাহ মানলৈহে বৰ্তি আছিল। 1970 চনৰ আগত বিশ্বৰ উন্নত বজাৰ পৰিচালিত অৰ্থনীতিৰ দেশসমূহে ভাসমান বিনিময় হাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। এই হাৰ পোন প্ৰথমে (1970 ৰ আগতাগত) গ্ৰেটব্ৰিটেইনে গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ পিছত অতি শীঘ্ৰে চুইজাৰলেগে আৰু পিছত জাপানেও অনুসৰণ কৰিছিল। 1976 চনত আন্তৰ্জাতিক মুদ্রানিধিৰ অনুচ্ছেদৰ সংশোধন কৰা হৈছিল আৰু ইয়ে দেশসমূহক তেওঁলোকৰ মুদ্রাবোৰ ভাসমান কৰি বাখিৰ নে শিথিল কৰি বাখিৰ সেইটো পছন্দ কৰিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিছিল। উল্লেখযোগ্য যে শিথিল হাৰবোৰ পৰিচালনাৰ বাবে কোনো নীতি নাছিল আৰু ভাসমান বিনিময় হাৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ কোনো বান্তৰিক ব্যৱস্থা নাছিল।

বর্তমানৰ দশ্যপট (The Current Scenario)- বর্তমান অৱস্থাত বিশ্বৰ বহতো দেশত স্থিৰ বিনিময় হাৰ প্ৰচলিত হৈ আছে। কিছুমান দেশে আকৌ তেওঁলোকৰ মুদ্ৰা ডলাৰলৈ শিথিল কৰি ৰাখিছে। 1999 চনৰ জানুৱাৰীত 'ইউৰোপিয়ান মুদ্ৰাগত সংস্থা' গঠন কৰা হয় আৰু ইয়ে সংস্থাৰ সদস্য সকলৰ মুদ্ৰাবোৰৰ মাজত বিনিময় হাৰ স্থায়ীভাৱে স্থিৰ কৰাৰ বাবে ইউৰোপিয়ান কেন্দ্ৰীয় বেংকৰ পৰিচালনাত 'ইউৰো' নামেৰে এটা নতুন সাধাৰণ (Common) মুদ্ৰা প্ৰৱৰ্তন কৰাৰ বাবে আত্ম-নিয়োগ কৰে। 2002 চনৰ জানুৱাৰীৰ পৰা আচল নোটবোৰৰ আৰু মুদ্ৰাবোৰৰ সূচনা কৰা হয়। বৰ্তমানলৈকে 'ইউৰোপীয় সংস্থাৰ' 25 খন সদস্য ৰাষ্ট্ৰৰ ভিতৰত 12 খন সদস্য ৰাষ্ট্ৰই 'ইউৰো' গ্ৰহণ কৰিছে। কিছুমান দেশে তেওঁলোকৰ মুদ্ৰা ফ্ৰাঞ্চৰ ফ্ৰাঞ্চলৈ শিথিল কৰিছে আৰু এইবোৰৰ বেছিভাগেই আফ্ৰিকাত থকা পূৰ্বৰ ফাঞ্চৰ উপনিবেশ আছিল। আনন্দবোৰ দেশে আকৌ তেওঁলোকৰ মুদ্ৰাবোৰ 'এপাচি মুদ্ৰা' লৈ (A basket of currencies) শিথিল কৰি ৰাখে আৰু এইবোৰ দেশৰ বাণিজ্যৰ গঠন ভৰ (Weight) ৰ সহায়ত প্ৰকাশ কৰা হয়। সেইদৰে, সৰু দেশবোৰেও প্ৰায়ে তেওঁলোকৰ বাণিজ্যিক অংশীদাৰৰ যি কোনো এজন গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশীদাৰৰ লগত তুলনামূলকভাৱে বিনিময় হাৰ স্থিৰ কৰাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে, আজেঙ্গিনাই 1991 চনত 'মুদ্ৰা বৰ্ড পদ্ধতি' (Currency Board System) প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল। এই বৰ্ডৰ অধীনত স্থানীয় মুদ্ৰা ('পেচো') আৰু ডলাৰৰ মাজত বিনিময় হাৰ আইনৰ দ্বাৰা নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছিল। কেন্দ্ৰীয় বেংকে প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৈদেশিক মুদ্ৰা জমা ৰাখিছিল যাতে সকলা ধৰণৰ মুদ্ৰা আৰু এই বেংকে প্ৰবাহিত কৰা (Issued) সকলোবোৰ জমা ওভোটাই দিয়াটো সম্ভৱপৰ হয়। এনেধৰণৰ ব্যৱস্থাত দেশে নিজ ইচ্ছামতে মুদ্ৰাৰ যোগান বঢ়াব নোৱাৰে। আকৌ, যদি কোনো দেশত ঘৰৱা বেংকৰ সমস্যা উদ্ভূত হয় (অৰ্থাৎ যেতিয়া বেংকে ঘৰৱা মুদ্ৰা ঝণ ল'ব লগীয়া হয়), তেনে পৰিস্থিতিটো কেন্দ্ৰীয় বেংকে কোনো পথ্যে 'শেষ পৰ্যায়ৰ ঝণদাতা' (Lender of last resort) হিচাপে কাৰ্য সম্পাদন কৰিব নোৱাৰে। যিয়েই নহওক, সমস্যাৰ সম্মুখীন হৈ আজেঙ্গিনাই 'মুদ্ৰা বৰ্ড' পৰিত্যাগ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ মুদ্ৰাক 2002 চনৰ জানুৱাৰীত ভাসমান হ'বলৈ এৰি দিছিল।

2000 চনত ইকুৱেডোৰে (Ecuador) আন এক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু ই হ'ল 'ডলাৰীকৰণ' (Dolarisation) ব্যৱস্থা। এই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হৈছিল সেই সময়ত যেতিয়া ইকুৱেডোৰে দেশীয় মুদ্ৰা ত্যাগ কৰিছিল আৰু আমেৰিকাৰ ডলাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। সকলো ধৰণৰ দাম ডলাৰৰ মানত (In dollar terms) উদ্বৃত্ত (Quoted) কৰা হৈছিল আৰু দেশীয় মুদ্ৰা কোনো পৰিস্থিতিতে লেন-দেনত ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাছিল। যদিও অনিশ্চয়তা আৰু দায়িত্বশীলতা দূৰ কৰিব পাৰি, তথাপি ইকুৱেডোৰে আমেৰিকাৰ কেন্দ্ৰীয় বেংক অৰ্থাৎ 'যুক্তৰাষ্ট্ৰীয় ৰিজাৰ্ভ' (The Federal Reserve)

বেংক'ক ইয়াৰ টকাৰ যোগানৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ বখাৰ কৰ্তৃত অৰ্পণ কৰিছিল আৰু বৰ্তমান ই আমেৰিকাৰ অৰ্থনৈতিক অবস্থাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল।

এইদৰে, সামুহিক ভাৱে বিচাৰ কৰিলে বুজা যায় যে আন্তৰ্জাতিক পদ্ধতি হ'ল 'একাধিক শাসন ব্যৱস্থা' (Multiple of regimes) ব'ৰৈশিষ্ট্য বহনকাৰী এক ব্যৱস্থা। বেছিভাগ বিনিময় হাৰ দৈনিক ভিত্তিত সামান্যভাৱে পৰিবৰ্তন হয়। সাধাৰণতে বজাৰ শক্তি সমূহে মূল ধাৰা সমূহ (Basic trends) নিৰ্দ্বাৰণ কৰে। আনকি, যিবোৰ দেশে বিনিময় হাৰ স্থিৰ হিচাপে বখাৰ পক্ষ বেছিকৈ সমৰ্থন কৰে, সেইবোৰ দেশে সাধাৰণতে কিছুমান সীমা (Ranges) প্রস্তাৱ কৰে, আৰু চৰকাৰে আক্ষৰিক (Literally) ভাৱে বিনিময় হাৰ ঠিক কৰাৰ পৰিবৰ্তে প্রস্তাৱিত এই সীমা সমূহৰ ভিতৰত এই হাৰ স্থিৰ কৰা উচিত। আকৌ, এনে হাৰৰ ক্ষেত্ৰত সোণৰ বাবে থকা ভূমিকাক কাৰ্য্যত অপসৰণ (Virtual elimination) কৰিবলগীয়া হয়। সেয়েহে এনেবোৰ ব্যৱস্থাৰ পৰিবৰ্তে এখন মুকলি বজাৰত সোণৰ চাহিদা আৰু যোগানৰ দ্বাৰা ইয়াৰ মূল্য নিৰ্দ্বাৰণ কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে সোণৰ চাহিদা আৰু যোগান মূলতঃ সোণাৰী সকল, উদ্যোগজাত বস্তুৰ ভোক্তাসকল, লাভৰ আশাত ফুৰা বেপাৰীসকল, আৰু সাধাৰণ নাগৰিক সকলৰ পৰা আহে আৰু এই লোকসকলে সোণক মূল্যৰ ভাল ভড়াল হিচাপে গণ্য কৰে।

6.3 মুকলি অৰ্থনীতিত আয় নিৰ্দ্বাৰণ- (The Determination of Income in an Open

Economy)- যেতিয়া এখন অৰ্থনীতিৰ ভোক্তা সকলে আৰু প্রতিষ্ঠানবোৰে ঘৰৱাৰভাৱে উৎপাদিত বস্তু আৰু বিদেশত উৎপাদিত বস্তু ক্ৰয় কৰাৰ সুযোগ (Option) লাভ কৰে, তেনে অৱস্থাত 'বস্তুৰ ঘৰৱা চাহিদা' আৰু 'ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদা' এই দুয়োটাৰ মাজৰ পাৰ্থক্য নিৰ্দ্বাৰণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰে। তলত ইয়াৰ ব্যাখ্যা আগবঢ়োৱা হ'ল—

6.3.1. মুক্ত অৰ্থনীতিত জাতীয় আয়ৰ অভেদ বা সাদৃশ্য (National Income Identity for an Open Economy)- বন্ধ (Closed) অৰ্থনীতি সমূহৰ ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদাৰ তিনিটা মূল উৎস থাকে আৰু এই উৎস তিনিটা হ'ল, ভোগ (C), চৰকাৰী ব্যয় (G) আৰু বিনিয়োগ (I) এই কথাখনিক আমি নিম্ন লিখিত ধৰণে দেখুৱাব পাৰো—

$$Y = C + I + G \dots \dots \dots (6.2)$$

ইয়াৰ বিপৰীতে, মুকলি অৰ্থনীতিত ৰপ্তানি আৰু আমদানিৰ ব্যৱস্থা থাকে। এখন দেশে কৰা ৰপ্তানিসমূহে সেই দেশৰ ঘৰৱা বস্তু আৰু সেৱা সমূহৰ চাহিদাৰ এক অতিৰিক্ত উৎস গঠন কৰে। এই অতিৰিক্ত চাহিদা বিদেশৰ পৰা আহে আৰু এই চাহিদা দেশখনৰ সামগ্ৰিক চাহিদাৰ লগত সংযোজন হয়। সেইদৰে, দেশ এখনে কৰা আমদানিবোৰে ঘৰৱা বস্তুৰ যোগানৰ বজাৰত অতিৰিক্ত

সংযোজন ঘটায় আৰু ইয়ে ঘৰৱা চাহিদাৰ সেই অংশটো গঠন কৰে, যিটো বৈদেশিক বস্তু আৰু
সেৱা দ্ৰব্যৰ লগত জড়িত। সেয়েহে মুকলি অৰ্থনীতিত জাতীয় আয়ক তলত দিয়া ধৰণে প্ৰকাশ
কৰিব পাৰি—

$$Y + M = C + I + G + X \dots \dots \dots (6.3)$$

ইয়াক পুনর সজাই (Re-arranging) আমি লিখিব পাৰো যে

$$Y = C + I + G + X - M \dots \dots \dots (6.4)$$

$$\text{নাইবা } Y = C + I + G + NX \quad \dots\dots(6.5)$$

য'ত, NX ইল প্রকৃত ৰপ্তানি (ৰপ্তানি বিয়োগ আমদানি); এটা ধনাত্মক NX (আমদানিতকৈ ৰপ্তানি বেছি) যে বাণিজ্যৰ উদ্ভূতক বুজায় আৰু এটা ঋণাত্মক NX (আমদানিতকৈ ৰপ্তানি কম) যে বাণিজ্যৰ ঘাটিক বুজায়।

মুক্ত অর্থনীতিত ভাবসাম্য আয় নির্দ্বারণৰ ক্ষেত্ৰত থকা আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ ভূমিকা পৰীক্ষা কৰাৰ বাবে বন্ধ অর্থনীতিত প্ৰয়োগ কৰা সেই একেই কাৰ্যপদ্ধতি অনুসৰণ কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে বন্ধ অর্থনীতিত বিনিয়োগ আৰু চৰকাৰী ব্যয়ক স্বতন্ত্ৰ হিচাপে ধৰা হয়। ইয়াৰ উপৰিও আমদানি আৰু ৰপ্তানি নিৰ্ভৰ কৰা উপাদান সমূহৰ চিনাঙ্গ কৰণৰ প্ৰয়োজনীয়তা নথকা নহয়। আমদানিৰ চাহিদা ঘৰৱা আয় (Y) আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ (R) ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। উচ্চ আয়ে বৃহৎ পৰিমানৰ আমদানিৰ পথ সুগম কৰে। পুনৰ উল্লেখ কৰিব পাৰি যে প্ৰকৃত বিনিময় হাৰক ঘৰৱা বস্তুৰ মানত বৈদেশিক বস্তুৰ আপেক্ষিক (Relative) দাম হিচাপে সংজ্ঞা দিয়া হয়। এটা উচ্চ প্ৰকৃত বিনিময় হাৰে (R) বৈদেশিক বস্তুক আপেক্ষিক ভাবে বেছি ব্যয়বহুল কৰি তোলে আৰু ইয়ে আমদানিৰ পৰিমান হাস হোৱাৰ পথ সুগম কৰে। এইদৰে আমদানি ধনাত্মক ভাবে আয় (Y) ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ (R) ৰ ওপৰত খণাত্মক ভাবে নিৰ্ভৰ কৰে।

এখন দেশৰ ৰপ্তানি হ'ল আন এখন দেশৰ আমদানি। অর্থাৎ আমাৰ দেশৰ ৰপ্তানিয়ে বৈদেশিক আমদানিৰ সূষ্টি কৰে। আমাৰ দেশৰ ৰপ্তানি সেয়েহে বৈদেশিক আয় (Y_f) আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ (R) ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। বৈদেশিক আয় (Y_f) বৃদ্ধি হ'লে আমাৰ বস্তুৰ বৈদেশিক চাহিদা বাঢ়ে আৰু ইয়ে ৰপ্তানি বৃদ্ধিৰ পথ সুগম কৰে। সেইদৰে, প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ বাঢ়িলৈ ঘৰৱা বস্তু আপেক্ষিক ভাবে সন্তোষীয়া হয় আৰু ইয়াৰ ফলত দেশৰ ৰপ্তানিৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি হয়। অর্থাৎ আমাৰ ৰপ্তানিৰ পৰিমাণ ধনাত্মকভাৱে বৈদেশিক আয় আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। যদি মূল্যস্তুতি আৰু মুদ্রাগত বিনিময় হাৰ স্থিৰ বুলি ধৰা হয়, তেন্তে প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ (R) নিশ্চয় স্থিৰ হ'ব। যদি আমাৰ দেশৰ ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰা হয়, তেন্তে বৈদেশিক আয় আৰু সেয়েহে ৰপ্তানিক বহিৰ্জ্ঞাত (Exogenous) হিচাপে গণ্য কৰা হয়, $(X - \bar{X})$ ।

এইদৰে আমদানিৰ চাহিদাক আয়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল বুলি ধৰা হয় আৰু এটা স্বতন্ত্ৰ উপাদান
আছে, যাক নিম্নলিখিত ধৰণে দেখুৱাব পাৰি—

$$M = \overline{M} + mY,$$

$$\text{য'ত, } \bar{M} > 0 \text{ হ'ল স্বতন্ত্র উপাংশ, } 0 < m < 1. \dots \quad (6.6)$$

ইয়াত m হ'ল আমদানির প্রাণ্তিক প্ররণতা, আয়ৰ এক অতিৰিক্ত টকাৰ ভগ্নাংশ (Fraction),
যিটো আমদানিত খৰচ কৰা হয় আৰু ই হ'ল ভোগৰ প্রাণ্তিক প্ররণতাৰ লগত সাদৃশ্য থকা এটা
ধাৰণা।

সেয়েহে ভাৰসাম্য আয়ক তলত দিয়া ধৰণে দেখৱাব পাৰি—

$$Y = \bar{C} + c(Y - T) + \bar{I} + \bar{G} + \bar{X} - \bar{M} - mY \dots \quad (6.7)$$

ওপৰৰ সমীকৰণটোৱে সকলোবোৰ স্বতন্ত্ৰ উপাংশক একেলগে A হিচাপে ধৰি ললে, আমি
পাৰ্শ্ব—

$$\bar{Y} = \bar{A} + cY - mY \quad \dots \dots \dots (6.8)$$

এখন দেশৰ আয় ব্যয়ৰ গাঁথনিক বৈদেশিক বানিজ্যৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়াৰ ফলত হোৱা
প্ৰভাৱবোৰৰ বিষয়ে পৰীক্ষা কৰিবলৈ হ'লে আমি সমীকৰণ (6.10) ক বন্ধ অথনীতিৰ ভাৰসাম্য
আয়ৰ 'সমকক্ষ প্ৰকাশ ভঙ্গী' (Equivalent expression) ৰ লগত তুলনা কৰাটো প্ৰয়োজনীয় হৈ
পৰে। এই উভয় সমীকৰণতে ভাৰসাম্য আয়ক দুটা বিষয়ৰ গুণফল হিচাপে (As a product of
two terms) প্ৰকাশ কৰা হয় আৰু সেই দুটা হ'ল স্বতন্ত্ৰ ব্যয় গুণক আৰু স্বতন্ত্ৰ ব্যয়সমূহৰ স্বৰ।
মুকলি অথনীতিৰ ক্ষেত্ৰত এইবোৰৰ প্ৰত্যেকৰে কিদৰে পৰিবৰ্তন হয় সেইটো বিবেচনা কৰাটো
আৱশ্যকীয় বুলি গণ্য কৰা হয়।

যিহেতু প্রাণিক আমদানির প্রবণতা m , শূন্যতাকে বেছি, সেয়েহে মুকলি অর্থনীতিৰ গুণক তুলনা মূলকভাৱে সৰু (Smaller) হয়। ইয়াক তলত দিয়া ধৰণে দেখুৰাব পাৰি—

$$\text{মুক্ত অর্থনীতি গুণক} = \frac{\Delta Y}{\Delta A} = \frac{1}{1 - c + m} \quad \dots\dots\dots(6.11)$$

উদাহরণ : 6.2 (Example 6.2) ⇒ যদি $C=0.8$ হয় আৰু $m=0.3$ হয়, তেন্তে ক্ৰমে
বন্ধ অথনীতি গুণক আৰু মন্ত্র অথনীতি গুণক তলত দিয়া ধৰণে লাভ কৰিব পাৰি—

$$\frac{1}{1-c} = \frac{1}{1-0.8} = \frac{1}{0.2} = 5 \dots \dots \dots \quad (6.12)$$

$$\text{আরু } \frac{\frac{1-0.8}{1}}{1-0.8+0.3} = \frac{1}{0.5} = 2 \dots \dots \dots (6.13)$$

গতিকে দেখা গ'ল যে যদি এখন বক্স অর্থনীতিত ঘৰুৱা স্বতন্ত্র চাহিদা 100 লৈ বাঢ়ে, তেন্তে

এনে অর্থনীতিত উৎপাদন 500 লৈ বৃদ্ধি হ'ব আৰু মুকলি অর্থনীতিত ই মাত্ৰ (100×2) 200 হে হ'ব।

এখন অর্থনীতি মুক্ত হোৱা বাবে স্বতন্ত্র ব্যয় গুণকৰ মূল্য কিদৰে হুস পায় সেইটো পূৰ্বতে কৰা গুণক প্ৰক্ৰিয়াৰ আলোচনাৰ মাধ্যমত ব্যাখ্যা কৰিব পাৰি (অধ্যায় 4)। স্বতন্ত্র ব্যয়ৰ পৰিবৰ্তন হ'লে (উদাহৰণ স্বৰূপে, চৰকাৰী ব্যয়ৰ পৰিবৰ্তন) আয়ৰ স্তৰ প্ৰত্যক্ষ ভাৱে প্ৰভাৱাত্মিত হয় আৰু ইয়ে ভোগৰ পৰিমান বৃদ্ধিত প্ৰবৃত্তি প্ৰভাৱ পেলায়। ভোগৰ পৰিমান বৃদ্ধিয়ে পুনৰ আয় বৃদ্ধিৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়। ভোগৰ প্ৰাণ্তিক প্ৰৱণতা (MPC) শূন্যতকৈ বেছি হোৱা বাবে ইয়াৰ (ভোগৰ) ওপৰত পৰা প্ৰবৃত্তি (Induced) প্ৰভাৱৰ এটা অনুপাত (A Proportion) বৈদেশিক বস্তৰ চাহিদাৰ অনুভূতি হ'ব, ঘৰৱা বস্তৰ বাবে নহয়। সেই কাৰণে ঘৰৱা বস্তৰ চাহিদাৰ ওপৰত প্ৰবৃত্তি প্ৰভাৱ হুস পাব আৰু ইয়াৰ ফলত ঘৰৱা আয়ৰ ওপৰত পৰা প্ৰবৃত্তি প্ৰভাৱো হুস পাব। এইদৰে প্ৰতি একক আয়ৰ আমদানি বৃদ্ধিৰ ফলত গুণক প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰতিটো ঘৰণতে (Round) ঘৰৱা আয়ৰ চক্ৰীয় প্ৰবাহৰ পৰা এক অতিৰিক্ত ছিদ্ৰে ওলাই যোৱা প্ৰক্ৰিয়া (Leakage) আৰম্ভ হয় আৰু ইয়ে স্বতন্ত্র ব্যয় গুণকৰ মূল্য হুস কৰে।

6.10 নং সমীকৰণৰ দ্বিতীয় অংশ (Term) টোৱে দেখুৱায় যে বন্ধ অর্থনীতিত থকা উৎপাদন (Elements) সমূহৰ উপৰিও মুকলি অর্থনীতিৰ স্বতন্ত্র ব্যয়ে ৰপ্তানিৰ স্তৰ আৰু আমদানিৰ স্বতন্ত্র উৎপাদন (Component) সমূহকো সাঙুৰি লয়। এইদৰে, এই উৎপাদন সমূহৰ স্তৰৰ পৰিবৰ্তনে অর্থনীতিত একো একোটা খুন্দা বা ঠেকা (Shocks) প্ৰদান কৰে আৰু ইয়াৰ ফলত ভাৰসাম্য আয়ৰ পৰিবৰ্তন হয়। 6.10 নং সমীকৰণৰ দ্বাৰা আকৌ \bar{X} আৰু \bar{M} ৰ পৰিবৰ্তনৰ ক্ষেত্ৰত থকা গুণকৰ প্ৰভাৱ সমূহকো তলত দিয়া ধৰণে জুথিব পাৰি।

$$\frac{\Delta Y^*}{\Delta X} = \frac{1}{1 - c + m} \quad \dots\dots\dots(6.14)$$

$$\frac{\Delta Y^*}{\Delta M} = \frac{-1}{1 - c + m} \quad \dots\dots\dots(6.15)$$

এইথিনিতে উল্লেখযোগ্য যে যদি এখন দেশৰ ৰপ্তানিজাত দ্ৰব্যৰ চাহিদা বাড়ে, তেন্তে সেই দেশখনত ঘৰৱাভাৱে উৎপাদন হোৱা দ্ৰব্য সামগ্ৰীৰ সামগ্ৰিক চাহিদাও বৃদ্ধি হয়। যেনেকৈ চৰকাৰী ব্যয় বৃদ্ধি বা বিনিয়োগৰ স্বতন্ত্র বৃদ্ধিয়ে চাহিদা বড়ায়, ঠিক তেনেকৈ ৰপ্তানিৰ চাহিদা বৃদ্ধিয়ে ঘৰৱাভাৱে উৎপাদিত দ্ৰব্যৰ চাহিদা বড়ায়। ইয়াৰ বিপৰীতে, আমদানিৰ স্বতন্ত্র চাহিদা বৃদ্ধিৰ ফলত ঘৰৱা উৎপাদনৰ চাহিদা কমে আৰু ভাৰসাম্য আয় হুস পাৰলৈ ধৰে।

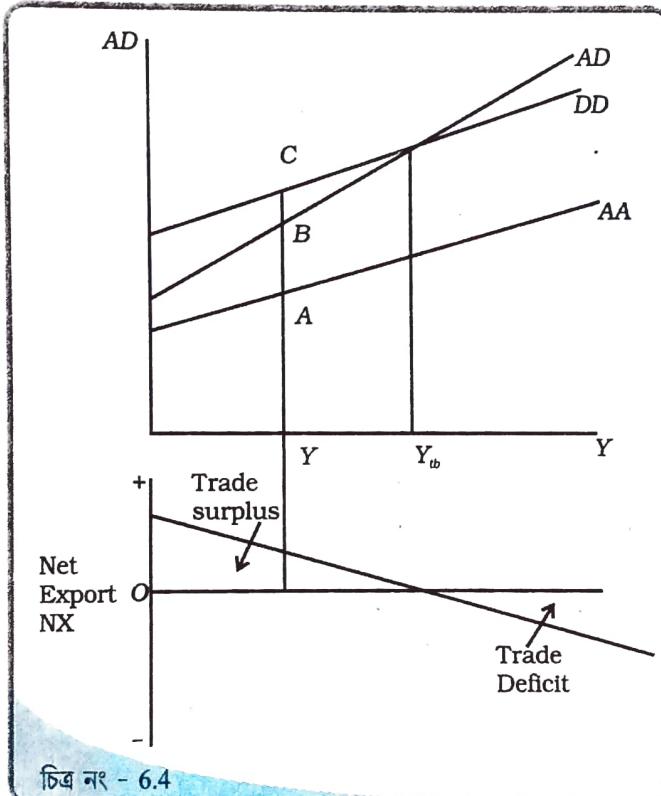
6.3.2. ভাৰসাম্য উৎপাদন আৰু বানিজ্যৰ সমতা- (Equilibrium Output and the Trade Balance) : ওপৰত উল্লেখ কৰা প্ৰক্ৰিয়া সমূহৰ এটা বৈথিক চিত্ৰ তলত প্ৰদান কৰা

হ'ল (চিত্র নং 6.4)। ইয়াৰ উপৰিও, বানিজ্য সমতাত ওপৰত উল্লেখ কৰা উপাদান সমূহৰ প্ৰভাৱ দেখুওৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হ'ল।

আমি আগতে পাই আহিছো যে প্ৰকৃত বা শুন্ধি ৰপ্তানি মূলতঃ নিৰ্ভৰ কৰে Y, Y_r আৰু R ৰ ওপৰত। Y ৰ বৃদ্ধি হ'লে আমদানিৰ বায় বাঢ়ে আৰু ইয়ে বানিজ্য ঘাটিৰ পথ সুগম কৰে। (যদিহে আৰম্ভণিতে বানিজ্য সমতাত আছে বুলি ধৰা হয়, $NX = 0$)। আন সকলো কথা একে আছে বুলি ধৰিলে Y ৰ বৃদ্ধি হ'লে আমাৰ ৰপ্তানিও বৃদ্ধি হয় আৰু বানিজ্যৰ উদ্বৃত্তৰ সৃষ্টি হয় আৰু ইয়াৰ ফলত সামগ্ৰিক আয় বাঢ়ে। সেইদৰে, যদি মূদ্রাৰ বহিৰ্মূল্যৰ প্ৰকৃততে হ্ৰাস কৰা হয় (Real depreciation), তেন্তে ৰপ্তানিৰ পৰিমাণ বাঢ়ে আৰু আমদানিৰ পৰিমাণ হ্ৰাস হয় আৰু ইয়াৰ ফলত আমাৰ প্ৰকৃত ৰপ্তানি বৃদ্ধি হয়।

6.4 নং চিত্ৰৰ ওপৰৰ সূচীটোত (Panel) AD ৰেখাই ঘৰৱা চাহিদাক প্রতিনিধিত্ব (Plots) কৰিছে আৰু ইয়াক $C+I+G$ আয়ৰ কাৰ্য (Function) হিচাপে দেখুওৱা হৈছে। এটা মানবিশিষ্ট অভিধাৰণাৰ অধীনত এই AD ৰেখাৰ ঢাল ধনাত্মক হৈছে, কিন্তু ই এককতকৈ কম হাৰত উদ্বৃত্তগামী হৈছে।

ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদা দেখুৱাবলৈ প্ৰথমতে আমদানিৰ পৰিমাণ বিয়োগ কৰি AA ৰেখা অংকন কৰা হৈছে। AD আৰু AA ৰেখাৰ মাজৰ দুৰত্বই হ'ল আমদানিৰ মূল্যৰ সমান (M)। কাৰণ আমদানিৰ পৰিমাণ আয়ৰ পৰিমাণৰ বৃদ্ধিৰ সৈতে বাঢ়ে আৰু সেয়েহে এই দুয়োটা ৰেখাৰ মাজৰ দূৰত্ব আয়ৰ পৰিমাণ বৃদ্ধিৰ ফলত বাঢ়ে।



মুক্ত অৰ্থনীতিত সামগ্ৰিক চাহিদা আৰু প্ৰকৃত ৰপ্তানি অনুসূচী

AA ৰেখাটো AD ৰেখাৰ তুলনাত চেপেটা (flatter), কাৰণ যেতিয়া আয় বাঢ়ে, তেতিয়া কিছুমান ঘৰৱা বস্তুৰ অতিৰিক্ত চাহিদা বৈদেশিক বস্তুৰ অন্তৰ্ভুক্ত হয়। এইদৰে, আয় বৃদ্ধি হ'লে ঘৰৱা বস্তুৰ বাবে ঘৰৱা চাহিদাৰ বৃদ্ধিৰ হাৰ মুঠ ঘৰৱা চাহিদাৰ বৃদ্ধিৰ হাৰতকৈ কম হয়।

দ্বিতীয়তে, ৰণনিৰ পৰিমান যোগ কৰি DD ৰেখা পোৱা হৈছে আৰু ই AA ৰেখাৰ ওপৰত অৱস্থান কৰিছে। DD ৰেখা আৰু AA ৰেখাৰ মাজৰ দূৰত্বই হ'ল ৰণনিৰ পৰিমানৰ সমান আৰু ই স্থিৰ (Constant) হৈ থাকে, কাৰণ ৰণনিৰ পৰিমান ঘৰৱা আয়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰে (দুয়োডাল ৰেখা সমান্বাল)। চিত্ৰ নং 6.4 ত দেখা গৈছে যে মুকলি অথনীতিৰ সামগ্ৰিক চাহিদা ৰেখা DD বন্ধ অথনীতিৰ চাহিদা ৰেখাতকৈ বেছি চেপেটা (কাৰণ AA ৰেখা AD ৰেখাতকৈ বেছি চেপেটা)।

6.4 নং চিত্ৰৰ তলৰ সূচীটোত (Panel) আয়ৰ এটা কাৰ্য হিচাপে প্ৰকৃত ৰণনিৰ (NX) আচৰণৰ (Behaviour) পৰীক্ষা কৰা হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে, Y আয়ৰ স্তৰত, ৰণনিক AC দূৰত্বৰ দ্বাৰা দেখুওৱা হৈছে আৰু আমদানিক AB দূৰত্বৰ দ্বাৰা বুজোৱা হৈছে। ইয়াত BC দূৰত্বৰ দ্বাৰা প্ৰকৃত ৰণনিক বুজোৱা হৈছে।

প্ৰকৃত ৰণনি হ'ল ঘৰৱা আয়ৰ এটা ক্ৰমহৃসমান কাৰ্য বা ফলন। যেতিয়া আয় বাঢ়ে, আমদানিও বাঢ়ে আৰু ৰণনি অ-প্ৰভাবিত হৈ থাকে আৰু ইয়াৰ ফলত প্ৰকৃত ৰণনি কৰে। চিত্ৰ নং 6.4ত Y th হ'ল ('th' হ'ল বানিজ্যৰ সমতা বা ভাৰসাম্যতা) আয়ৰ স্তৰ আৰু এই আয়ৰ স্তৰত আমদানিৰ মূল্য ৰণনিৰ মূল্যৰ ঠিক সমান হয়। Y th আয়ৰ স্তৰৰ ওপৰৰ স্তৰৰ আয়বোৰে উচ্চ পৰিমানৰ আমদানিৰ পথ সুগম কৰে আৰু এইদৰে বানিজ্য ঘাটিৰ সৃষ্টি হয়। এই অৱস্থাত প্ৰকৃত ৰণনি শূন্যৰ সমান হয়। Y th আয়ৰ স্তৰৰ তলৰ আয়ৰ স্তৰবোৰে নিম্ন পৰিমানৰ আমদানিৰ পথ সুগম কৰে আৰু এইদৰে বানিজ্যৰ উদ্বৃত্তৰ সূচনা কৰে। বন্ধুৰ বজাৰত ভাৰসাম্যতা নিৰ্দ্বাৰণ হয় সেই অৱস্থাত য'ত ঘৰৱা উৎপাদনৰ যোগান আৰু চাহিদা পৰম্পৰে পৰম্পৰৰ সমান হয়। চিত্ৰ নং 6.5 ত DD ৰেখাই 45 ডিগ্ৰী ৰেখাক (Y=AD)E বিন্দুত কাটিছে।

গতিকে E হ'ল ভাৰসাম্য বিন্দু আৰু Y* হ'ল ভাৰসাম্য উৎপাদনৰ পৰিমান। কিন্তু এই উৎপাদন Y th উৎপাদনৰ পৰিমানৰ সমান হোৱা উচিত, য'ত বানিজ্যৰ সমতা স্থাপন হয়। চিত্ৰ নং 6.5 ত ভাৰসাম্য উৎপাদনে বানিজ্য ঘাটিৰ অৱস্থাত উপনীত হৈছে আৰু এই ঘাটি হ'ল BC দূৰত্বৰ সমান।

আকৌ, স্বতন্ত্ৰ ব্যয় (যেনে, চৰকাৰী ব্যয়, G) বৃদ্ধিৰ প্ৰভাৱ পৰীক্ষা কৰিবলৈ আমি এটা অৱস্থা ধৰি ল'ব পাৰো যে ভাৰসাম্য আয়ৰ স্তৰত, যেনে, Y- ত বানিজ্যৰ সমতা স্থাপন হয় আৰু এই অৱস্থাত Y আৰু Y th এই দুয়োটাই সমান। চিত্ৰ নং- 6.6 ত

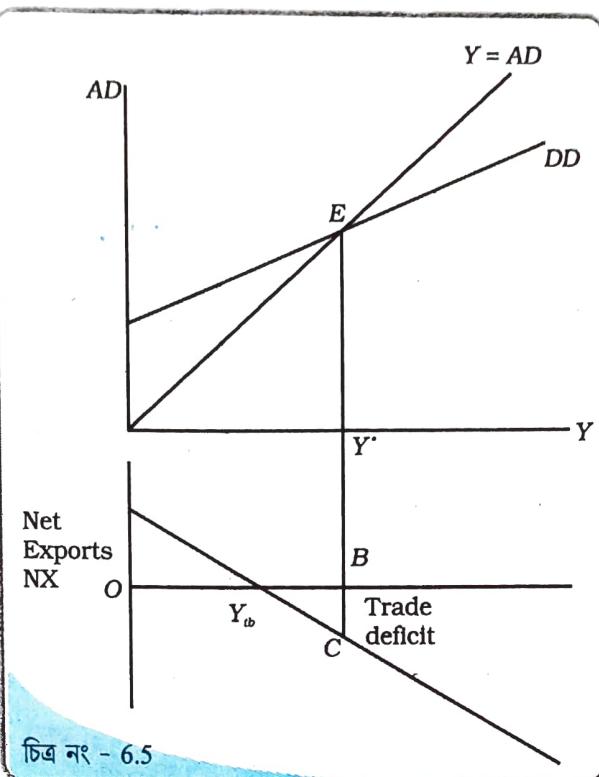
দেখুওৱাৰ দৰে যদি চৰকাৰে ব্যয় বৃদ্ধি কৰে, তেন্তে সামগ্ৰিক চাহিদা ৰেখা DD ৰ পৰা DD¹ লৈ পৰিবৰ্তন হয় আৰু ভাৰসাম্য অৱস্থাই E ৰ পৰা E¹ লৈ গতি কৰে। ইয়াৰ ফলত আয়ৰ পৰিমান Y ৰ Y¹ লৈ বৃদ্ধি হয়।

উল্লেখযোগ্য যে NX অনুসূচী উৎপাদনৰ ফলন (function) হিচাপে পরিবর্তন নহয়। কাৰণ চৰকাৰী ব্যয় (G) ৰপ্তানি (X) আৰু আমদানি (M) ৰ সম্পৰ্কৰ মাজত প্ৰত্যক্ষভাৱে প্ৰেশ নকৰে। চৰকাৰী ব্যয় বৃদ্ধিতকৈ উৎপাদনৰ পৰিমাণৰ বৃদ্ধিৰ হাৰ স্বভাৱতে বেছি হয়, কাৰণ উৎপাদনৰ পৰিমাণৰ ক্ষেত্ৰে গুণকৰ প্ৰভাৱ থাকে। বন্ধ অৰ্থনীতিৰ দৰে মুকলি অৰ্থনীতিৰ ক্ষেত্ৰটো গুণকৰ প্ৰভাৱ একে হয়, কেৱল মুকলি অৰ্থনীতিৰ গুণক বন্ধ অৰ্থনীতিৰ

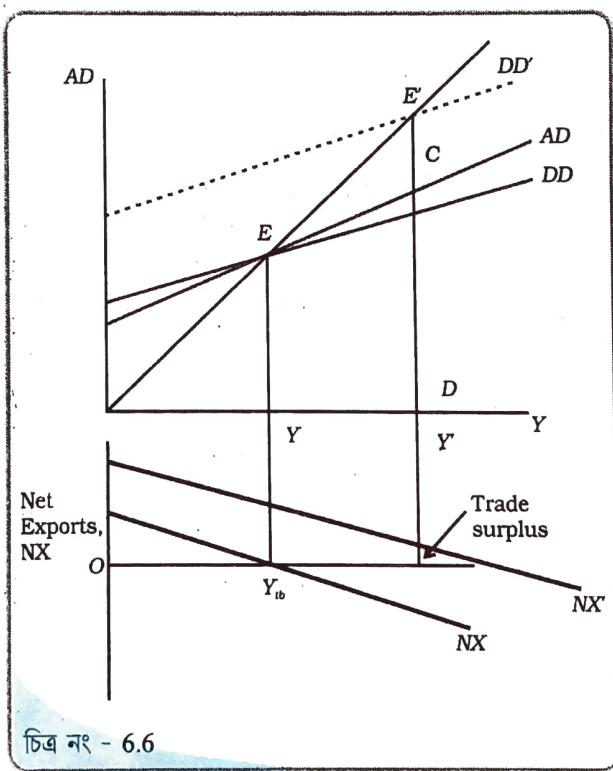
গুণকতকৈ

তুলনামূলকভাৱে সৰু হয়। সেয়েহে DD ৰেখাটো বন্ধ অৰ্থনীতিৰ AD ৰেখাতকৈ বেছি চেপেটো।

এইখনিতে উল্লেখযোগ্য যে বানিজ্যৰ ঘাটি আৰু সৰু গুণক এই দুয়োটা একে কাৰণৰ বাবে উল্লেখ হয় আৰু এই কাৰণটো হ'ল এই যে এক অতিৰিক্ত চাহিদা বৃদ্ধিৰ প্ৰভাৱ বৰ্তমান অকল ঘৰৱা বন্ধৰ ওপৰতেই নপৰে, ইয়াৰ প্ৰভাৱ বৈদেশিক বন্ধৰ ওপৰতো পৰে। এনে প্ৰভাৱৰ ফলতেই (যাক আগতে ব্যাখ্যা কৰা হৈছে) সৰু গুণক সৃষ্টিৰ পথ সুগম হয়। কিন্তু আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলোৱা কিছুমান বৃদ্ধি অপৰিবৰ্তিত হৈ থাকে আৰু ইয়ে বানিজ্য ঘাটিৰ কাৰক হৈ পৰে।



ভাৰসাম্য আয় আৰু প্ৰকৃত ৰপ্তানি



উচ্চ পৰিমাণৰ চৰকাৰী ব্যয়ৰ প্ৰভাৱ

ওপৰত উল্লেখ কৰা দুয়োধৰণৰ জড়িত কৰা বা লিপ্ত কৰা

(Implications) প্রক্রিয়া বৰ প্ৰয়োজনীয়। যিমানে অখণ্ডিতি এখন মুকলি হয়, সিমানে আয়ৰ ওপৰত পৰা প্ৰভাৱ কম হয় আৰু বাণিজ্যৰ সমতাত পৰা বিৰূপ প্ৰভাৱ বৃদ্ধি হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে, ধৰি লোৱা হ'ল যে এখন দেশৰ আমদানি আৰু মুঠ ঘৰৱা উৎপাদনৰ অনুপাত প্ৰায় 70 শতাংশ। ইইয়াকে বুজায় যে যেতিয়া চাহিদা প্ৰায় 70 শতাংশলৈ বাঢ়ে, তেতিয়া এই বৰ্দ্ধিত চাহিদাৰ বেছিভাগ আমদানিলৈ যায় আৰু চাহিদাৰ এনে বৰ্দ্ধিত মাত্ৰ 30 শতাংশহে ঘৰৱা বস্তুলৈ যায়। এইদৰে, চৰকাৰী ব্যয়ৰ (G) বৃদ্ধিয়ে দেশৰ বাণিজ্যৰ ঘাটি প্ৰচুৰভাৱে বৃদ্ধিত অৱিহণ যোগায় আৰু উৎপাদন আৰু আয়ৰ পৰিমান কম হাৰত বাঢ়ে। ইয়াৰ ফলত ঘৰৱা চাহিদাৰ সম্প্ৰসাৰণ কৰাটো দেশৰ বাবে এটা আকৰ্ষণহীন (Unattractive) নীতি হৈ পৰে।

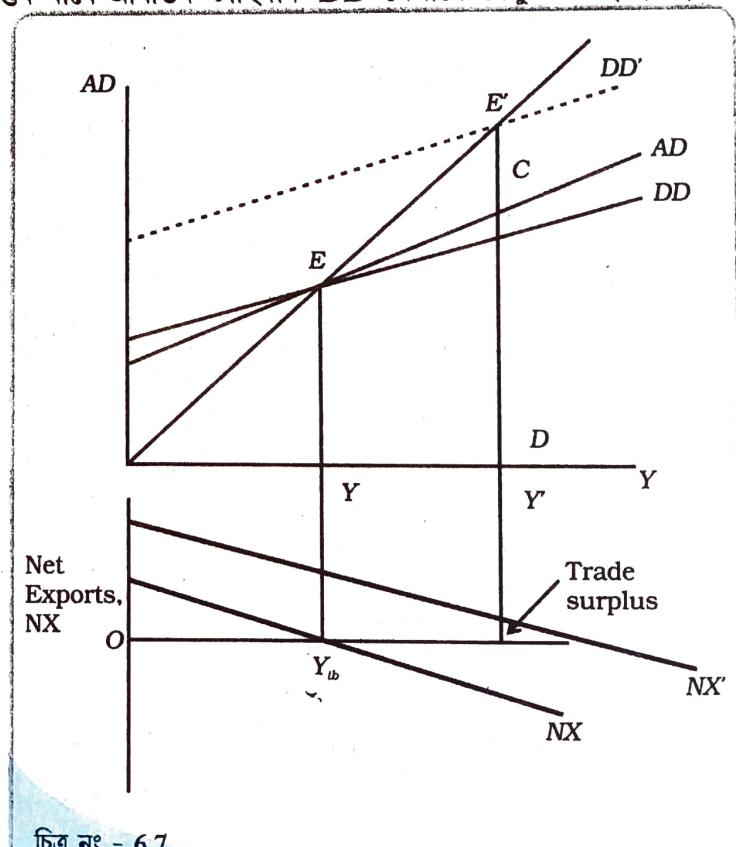
পৰম্পৰ নিৰ্ভৰশীল আয়-বৈদেশিক চাহিদাৰ বৃদ্ধি (Interdependent Incomes-Increase in Foreign Demand)

বৰ্তমানলৈকে কৰা বিশ্লেষণবোৰত ধৰি লোৱা হৈছে যে বৈদেশিক আয়, মূল্যস্তৰ আৰু বিনিময় হাৰ অপৰিবতনীয় হৈ থাকে। প্ৰথমতে, মূল্যস্তৰ আৰু বিনিময় হাৰক স্থিৰ হিচাপে ৰাখি বৈদেশিক আয় (Y_f) ৰ বৃদ্ধিৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

চিত্ৰ নং 6.7 ত ঘৰৱা বস্তুৰ বাবে প্ৰাৰম্ভিক চাহিদাক DD বেখাৰে দেখুওৱা হৈছে। ইয়াত ভাৰসাম্য বিন্দু হ'ল E আৰু Y হ'ল ভাৰসাম্য উৎপাদনৰ পৰিমান।

ইয়াত ধৰি লোৱা হৈছে যে প্ৰাৰম্ভিকভাৱে বাণিজ্যৰ সমতা (Balance) আছিল আৰু সেয়েহে Y ৰ লগত সম্পৰ্ক যুক্ত প্ৰকৃত ৰপ্তানি শূন্যৰ সমান হৈছে।

6.4 নং চিত্ৰত ব্যাখ্যা কৰাৰ দৰে AD বেখা ডাল DD বেখাতকৈ বেছি থিয় (Steeper) আৰু ইহ'তৰ পাৰ্থক্য প্ৰকৃত ৰপ্তানিৰ সমান



উচ্চ বৈদেশিক চাহিদাৰ প্ৰভাৱ

হয় এইকারণেই যে যদি বানিজ্যৰ সমতা E বিন্দুত স্থাপন হয়, তেন্তে DD বেখাই AD বেখাক E বিন্দুত ছে কৰে। বৈদেশিক আয় (Y_f) বৃদ্ধিৰ প্রত্যক্ষ প্ৰভাৱ হ'ল যে ই ৰপ্তানি বৃদ্ধি কৰে। ঘৰৱা আয়ৰ এক নিৰ্দিষ্ট স্বৰত, ই ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদা বচায় আৰু সেয়েহে DD বেখা সোঁহাতে ওপৰলৈ, অৰ্থৎ DD¹ লৈ পৰিবৰ্তন হয়। যিহেতু এক নিৰ্দিষ্ট আয়ৰ স্বৰত ৰপ্তানি বাঢ়ে, সেয়েহে প্ৰকৃত ৰপ্তানি ৰেখাও NX¹ লৈ বৃদ্ধি হয়। গতিকে নতুন ভাৰসাম্য বিন্দু হ'ল E¹ আৰু প্ৰকৃত উৎপাদনৰ পৰিমাণ হ'ল Y¹। বৈদেশিক আয় (Y_f)ৰ বৃদ্ধিয়ে গুণকৰ জৰিয়তে ঘৰৱা আয় বৃদ্ধিৰ পথ সুগম কৰে।

এতিয়া প্ৰশ্ন উদয় হয় যে বানিজ্যৰ সমতাত কি সংঘটিত হয়? যদি আয়ৰ (Y-ৰ) বৃদ্ধিয়ে আমদানিৰ বৃহৎ পৰিমাণৰ বৃদ্ধিৰ পথ সুগম কৰে, তেন্তে স্বভাৱতে বানিজ্যৰ সমতাৰ অৱনতি হ'ব। কিন্তু বাস্তৱত এইটো হোৱা দেখা নাযায়। চিত্ৰ নং 6.7 -ত নতুন আয়ৰ স্বৰত ঘৰৱা চাহিদাক DE¹ ৰে বুজোৱা হৈছে আৰু প্ৰকৃত ৰপ্তানিবোৰক CE¹ ৰে বুজোৱা হৈছে। যিহেতু AD বেখা নিশ্চিতভাৱে DD¹ ৰেখাৰ তলত অৱস্থান কৰিছে, সেয়েহে প্ৰকৃত ৰপ্তানি নিশ্চিত বাবে ধনাত্মক হয়।

এইদৰে যেতিয়া আমদানি বাঢ়ে, তেতিয়া এনে বৃদ্ধিয়ে ৰপ্তানিৰ বৃদ্ধিক বিস্থিত নকৰে আৰু সেয়েহে এনে অৱস্থাত বানিজ্যৰ উত্তৃত্ব সৃষ্টি হয়। ইয়াৰ বিপৰীতে, বিদেশত হোৱা অৱনতিয়ে (Recessions) ঘৰৱা ৰপ্তানি হ্রাস কৰে আৰু ইয়াৰ ফলত বানিজ্যৰ ঘাটি সৃষ্টি হয়। এইদৰে, এখন দেশৰ প্ৰাচুৰ্যতা (Booms) আৰু অৱনতিয়ে বস্তু আৰু সেৱা সমূহৰ আন্তৰ্জাতিক বানিজ্যৰ জৰিয়তে আন আন দেশসমূহলৈও সম্প্ৰসাৰণ হয়।

মূল্যৰ পৰিবৰ্তন (Changes in Prices)- যদি বিনিময় হাৰক স্থিৰ হিচাপে ধৰি লোৱ হয়, তেন্তে মূল্যৰ পৰিবৰ্তনে অৰ্থনীতিত পেলোৱা প্ৰভাৱসমূহ বিশ্লেষণ কৰাটো যথেষ্ট আৱশ্যকীয়। এখন দেশত যদি ঘৰৱাভাৱে উৎপাদিত বস্তুৰ দাম কমে আৰু বৈদেশিক বস্তুৰ দাম স্থিৰ হৈ থাকে, তেন্তে ঘৰৱা ৰপ্তানি বাঢ়িৰ আৰু এই বৃদ্ধি দেশৰ সামগ্ৰিক চাহিদাত যোগ হ'ব। ইয়াৰ ফলত ঘৰৱা উৎপাদনৰ পৰিমাণ আৰু আয়ৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি হ'ব। ইয়াৰ বিপৰীতে, এখন দেশৰ ৰপ্তানিজাত দ্ৰব্যৰ দাম বাঢ়িলৈ দেশখনৰ প্ৰকৃত ৰপ্তানি হ্রাস পাৰ আৰু ইয়াৰ ফলত উৎপাদনৰ পৰিমাণ আৰু আয়ৰ পৰিমাণ কমিব। সেইদৰে, বিদেশৰ বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধি হ'লে এই বস্তুবোৰ বেছি ব্যয় বহুল হ'ব। সেয়েহে প্ৰকৃত ৰপ্তানি পুনৰ বৃদ্ধি হ'ব আৰু ইয়াৰ ফলত ঘৰৱা উৎপাদন আৰু আয় বাঢ়িব। একেদৰে, বিদেশত দ্ৰব্য মূল্য হ্রাস পালে ইয়াৰ বিপৰীত প্ৰভাৱ পৰিব।

বিনিময় হাৰৰ পৰিবৰ্তন (Exchange rate changes)- মূদ্রাগত বিনিময় হাৰৰ পৰিবৰ্তনে

প্রকৃত বিনিময় হাবৰ পৰিবৰ্তন সাধন কৰে আৰু সেয়েহে আন্তৰ্জাতিক আপেক্ষিক মূল্যৰো পৰিবৰ্তন হয়। টকাৰ বহিৰ্মূল্য হুস কৰিবলৈ বৈদেশিক বস্তু কিনাৰ খৰচ বৃদ্ধি পায় আৰু ঘৰৱা বস্তুৰোৰ কম ব্যয়বহুল হৈ পৰে। ইয়াৰ ফলত প্রকৃত ৰপ্তানি বৃদ্ধি পায় আৰু সেয়েহে সামগ্ৰিক চাহিদা বৃদ্ধি পায়। ইয়াৰ বিপৰীতে, মূদ্রাৰ বহিৰ্মূল্য বৃদ্ধি কৰিলে প্রকৃত ৰপ্তানি হুস পায় আৰু সেয়েহে সামগ্ৰিক চাহিদা কমে। যিয়েই নহওঁক, এইটো উল্লেখ কৰা প্ৰয়োজনীয় যে বিনিময় হাবৰ পৰিবৰ্তনলৈ আন্তৰ্জাতিক বানিজ্যৰ আৰ্হিয়ে (Patterns) সঁহাৰি জনাবলৈ হ'লৈ কিছু সময় অতিবাহিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন হয়। ৰপ্তানিৰ যিকোনো ধৰণৰ উন্নতিৰ ছবি দৃশ্যমান হোৱাৰ আগতে এক বিবেচনামূলক (Considerable) সময় অতিবাহিত হ'ব পাৰে।

6.4 বাণিজ্য ঘাটি, সঞ্চয় আৰু বিনিয়োগ- (Trade Deficits, Savings and Investments)-

সাধাৰণতে এটা প্ৰশ্ন উদয় হয় যে বানিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত সৃষ্টি হোৱা ঘাটিয়ে আমাক সজাগ কৰি দিয়াৰ (Alarm) কাৰণ হ'ব পাৰেনে? এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিবলৈ হ'লৈ বন্ধ অথনীতি আৰু মূকলি অথনীতিৰ মাজত থকা প্ৰভেদ উল্লেখ কৰা প্ৰয়োজনীয়। এই দুয়োধৰণৰ অথনীতিৰ মাজৰ পাৰ্থক্য হ'ল এই যে যেতিয়া বন্ধ অথনীতিত সঞ্চয় আৰু বিনিয়োগ সদায় সমান হোৱাটো দৰ্কাৰী, মুক্ত অথনীতিত ইহাঁত প্ৰভেদ থাকিব পাৰে। সমীকৰণ 6.5 ৰ পৰা আমি পাওঁ যে—

$$Y - C - G = I + NX \quad \dots\dots\dots(6.16)$$

$$\text{নাইবা } S = I + NX \quad \dots\dots\dots(6.17)$$

বে-চৰকাৰী সঞ্চয়, S^p (ভোগযোগ্য আয়ৰ সেই অংশটো যিটো ভোগ কৰাৰ পৰিবৰ্তে সঞ্চয় কৰা হয়, অৰ্থাৎ, $Y - T - C$) আৰু চৰকাৰী সঞ্চয়, S^g (চৰকাৰৰ আয় বা কৰ ৰাজহৰ পৰা চৰকাৰৰ ভোগ বা ক্ৰয়বোৰ বিয়োগ কৰিলে পোৱা পৰিমাণ, অৰ্থাৎ $T - G$) একে নহয়, এই দুয়োটাৰ মাজত প্ৰভেদ আছে। এই দুয়োধৰণৰ সঞ্চয়ে একেলগে জাতীয় সঞ্চয়ৰ লগত যোগ হয়—

$$S = Y - C - G = (Y - T - C) + (T - G) = S^p + S^g \quad \dots\dots\dots(6.18)$$

এইদৰে, 6.16 নং আৰু 6.17 নং সমীকৰণৰ পৰা আমি পাওঁ—

$$S = S^p + S^g = I + NX$$

নাইবা

$$NX = (S^p - I) + S^g = (S^p - I) + (T - G) \quad \dots\dots\dots(6.19)$$

এতিয়া প্ৰশ্ন উদয় হয় যে কেতিয়া এখন দেশে বানিজ্য ঘাটিত চলে? এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ জানিবলৈ, অৰ্থাৎ, সঞ্চয়ৰ পৰিমাণ কমিছে নে নাই, বিনিয়োগৰ পৰিমাণ বাঢ়িছে নে নাই- এইবোৰ জনাৰ বাবে 6.18 নং সমীকৰণটোৰ সোহাতৰ অংশটোৰ পিনে লক্ষ্য কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। যদি এখন দেশৰ বানিজ্যৰ ঘাটিয়ে কম পৰিমাণৰ সঞ্চয় অথবা বৃহৎ পৰিমাণৰ বাজেট ঘাটি সৃষ্টি

হোবাত অবিহণা যোগায়, তেন্তে সেই দেশখনৰ দীর্ঘকালীন সম্ভাবনাৰ পথি চিন্তিত হোবাৰ প্ৰয়োজন থাকে (যেতিয়া অৰ্থনীতিৰ বানিজ্যৰ ঘাটি আৰু বাজেটৰ ঘাটি হয়, তেতিয়া ইয়াক দৈত-ঘাটিৰ সন্মুখীন হোৱা বুলি কোৱা হয়)। বাজেট ঘাটিয়ে বৃহৎ পৰিমাণৰ চৰকাৰী অথবা বে-চৰকাৰী ভোগক প্ৰতিবিস্থিত কৰে। এনে পৰিস্থিতিত, উন্নয়ন যথেষ্ট পৰিমাণে বৃদ্ধি কৰিবলৈ দেশত মূলধন মজুতৰ পৰিমাণ দ্রুত হাৰত বৃদ্ধি নহয়, কাৰণ দেশে খণ পৰিশোধ কৰিবলগীয়াত পৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে, বানিজ্যৰ ঘাটিয়ে যদি বিনিয়োগ বৃদ্ধিক প্ৰতিবিস্থিত কৰে, তেন্তে চিন্তিত হ'বলগীয়া কাৰণ বেছি নাথাকে। কাৰণ বৰ্দ্ধিত বিনিয়োগে অতি শীঘ্ৰে মূলধন মজুত সৃষ্টি কৰাত অবিহণা যোগায় আৰু ভৱিষ্যতে উৎপাদন বৃদ্ধিৰ পথ সুগম কৰে। যিয়েই নহওক আমি উল্লেখ কৰিব লাগিব যে যিহেতু বে-চৰকাৰী সঞ্চয়, বিনিয়োগ আৰু বানিজ্য ঘাটি যুটীয়াভাৱে নিৰ্দ্বাৰণ কৰা হয়, সেয়েহে আন আন উপাদান সমূহকো নিশ্চয় বিবেচনা কৰিব লাগিব।

5. ইয়াত, এই আলোচনা সহজ কৰিবলৈ বানিজ্যৰ সমতাক চলিত জমাৰ সমতাৰ সমার্থক হিচাপে লোৱা হয় আৰু অদৃশ্যমান আৰু হস্তান্তৰ হোৱা প্ৰদান (Transfer payments) সমূহক অৱজ্ঞা কৰা হয়। 6.1 নং তালিকাত দেখুওৱা মতে, অদৃশ্যমান উপাদানসমূহে বানিজ্য ঘাটিৰ পৰিমাণ নোহোৱা কৰা (Bridge) ব ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণভাৱে সহায় কৰিব পাৰে।

1. উৎপাদন আৰু বিভিন্ন মুকলি বজাৰে ঘৰৱা বস্তু আৰু বৈদেশী বস্তুৰ মাজত পছন্দ কৰাৰ আৰু ঘৰৱা পৰিসম্পত্তি আৰু বৈদেশিক পৰিসম্পত্তিৰ মাজত পছন্দ কৰাৰ অনুমতি প্ৰদান কৰে।
2. বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিয়ে এখন দেশৰ বিশ্বৰ আন আন দেশৰ লগত হোৱা লেন-দেনক তালিকাভুক্ত বা লিপিবদ্ধ (Records) কৰে।
3. চলিত হিচাপৰ সমতা হ'ল, সেৱাসমূহ, আৰু বিশ্বৰ আন আন দেশৰপৰা পোৱা প্ৰকৃত হস্তান্তৰবোৰৰ সমতাৰ যোগফল। মূলধন হিচাপৰ সমতা হ'ল বিশ্বত আন আন দেশৰ পৰা অহা মূলধন প্ৰবাহৰ পৰা বিশ্বৰ আন আন দেশলৈ যোৱা মূলধন প্ৰবাহক বিয়োগ কৰি পোৱা ফলাফলৰ সমান।
4. চলিত হিচাপৰ ঘাটিৰ বাবে বিশ্বৰ আন আন দেশৰ পৰা প্ৰবাহিত হোৱা মূলধনৰ দ্বাৰা বিভিন্ন যোগান ধৰা হয়। অৰ্থাৎ মূলধন হিচাপৰ উত্তৰ দ্বাৰা বিভিন্ন যোগান ধৰা হয়।
5. এক একক বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ মানত নিৰ্দ্বাৰণ হোৱা দামেই হ'ল মুদ্ৰাগত বিনিময় হাৰ।
6. প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ হ'ল ঘৰৱা বস্তুৰ মানত নিৰ্বাপিত হোৱা বৈদেশিক বস্তুৰ আপেক্ষিক দাম। ই বৈদেশিক মূল্যন্তৰৰ দ্বাৰা মুদ্ৰাগত বিনিময় হাৰক পূৰণ কৰি পোৱা ফলাফলক বুজায়। ই আন্তজ্ঞতিক বানিজ্যত থকা এখন দেশৰ আন্তজ্ঞতিক প্ৰতিযোগিতামূলক যোগ্যতাৰ

জোখ লয়। যেতিয়া প্রকৃত বিনিময় হাৰ একৰ সমান হয়, তেতিয়া দুয়োখন দেশকে ক্ৰয়ক্ষমতাৰ সমতাত উপনীত হোৱা বুলি কোৱা হয়।

7. স্থিৰ বিনিময় হাৰৰ শ্ৰেষ্ঠ আৰ্হি হ'ল স্বৰ্গ-মান, য'ত প্ৰতিখন অংশগ্ৰহণকাৰী দেশে নিজৰ মুদ্ৰা এটা স্থিৰ মূল্যত মুক্তভাৱে সোনলৈ কৰান্তৰ কৰিব বুলি চুক্তিবদ্ধ আছিল। শিথিল বিনিময় হাৰ হ'ল এটা নীতি চলক আৰু চৰকাৰী কাৰ্যৰ দ্বাৰা ইয়াক পৰিবৰ্তন কৰিবও পাৰে (অৱমূল্যায়ন)।
8. নিকা ভাসমান ব্যৱস্থাত, বিনিময় হাৰ বজাৰৰ দ্বাৰা নিৰ্দ্বাৰণ হয় আৰু ইয়াত কেন্দ্ৰীয় বেংকৰ কোনো হস্তক্ষেপ নাথাকে। অৱশ্যে, পৰিচালিত ভাসমানৰ ক্ষেত্ৰত, কেন্দ্ৰীয় বেংকে বিনিময় হাৰৰ উত্থান-পতন হুস কৰিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰে।
9. মুকলি অথনীতিত, বস্তুৰ ঘৰৱা চাহিদা (ভোগ, বিনিময় আৰু চৰকাৰী ব্যয়) আৰু ৰপ্তানিৰ পৰা আমদানিক বিয়োগ কৰি পোৱা ফলাফলৰ যোগফলেই হ'ল ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদাৰ সমান।
10. মুকলি অথনীতিৰ গুণক বন্ধ অথনীতিৰ গুনকতকৈ সৰু হয়, কাৰণ ঘৰৱা চাহিদাৰ এটা অংশ বৈদেশিক বস্তুৰ অন্তৰ্ভুক্ত হয়। এইদৰে স্বতন্ত্ৰ চাহিদাৰ বৃদ্ধিয়ে বন্ধ অথনীতিৰ তুলনাত মুকলি অথনীতিত উৎপাদন কমকৈ বৃদ্ধি হোৱাৰ পথ যুগম কৰে। ইয়ে আকৌ, বানিজ্যৰ সমতাক অৱনমিত কৰাত অবিহণ যোগায়।
11. বৈদেশিক আয়ৰ বৃদ্ধিয়ে ৰপ্তানি বৃদ্ধি আৰু ঘৰৱা উৎপাদন বৃদ্ধিৰ পথ মুকলি কৰে। ইয়ে আকৌ বানিজ্য সমতাৰ উন্নতি সাধন কৰে।
12. বানিজ্যৰ ঘাটিয়ে দেশ এখনক সজাগ কৰাৰ এটা কাৰণ হিচাপে বিবেচিত নহ'বও পাৰে, যদিহে দেশে ধাৰ লোৱা পুঁজি সমূহ সুদৰ হাৰৰ তুলনাত অধিক উচ্চ হাৰত উৎপাদন বৃদ্ধি কৰা ক্ষেত্ৰ সমূহত বিনিয়োগ কৰে।

মূল ধাৰণাসমূহ (Key Concepts)

1. মুকলি অথনীতি (Open Economy)
2. চলিত হিচাপৰ ঘাটি (Current account deficit)
3. স্বতন্ত্ৰ আৰু ঠিক কৰা ব্যৱস্থা (Autonomous and Accommodating)
4. লেন-দেন (Transactions)
5. ক্ৰয় ক্ষমতাৰ সমতা (Purchasing power parity)
6. মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্য হুস (Depreciation)
7. স্থিৰ বিনিময় হাৰ (Fixed Exchange Rate)
8. পৰিচালিত ভাসমান (Managed Floating)

9. প্রান্তিক আমদানির প্রবণতা (Marginal Propensity to Import)
10. মুকলি অর্থনীতি গুণক (Open economy multiplier)
11. বৈদেশিক লেন-দেনের বিবৃতি (Balance of payments)
12. চৰকাৰী জমা লেন-দেন (Official reserve transactions)
13. মুদ্রাগত আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰ (Nominal and real exchange rate)
14. পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ (Flexible exchange rate)
15. সুদৰ হাৰ প্ৰভেদক (Interest rate differential)
16. অৱমূল্যায়ন (Devaluation)
17. ঘৰৱা বস্তুৰ চাহিদা (Demand for domestic goods)
18. প্ৰকৃত ৰপ্তানি (Net Exports)

বাকচ 6.1 বিনিময় হাৰ পৰিচালনা : ভাৰতৰ অভিজ্ঞতা (Box 6.1 : Exchange Rate management : The Indian Experience)

ভাৰতৰ বিনিময় হাৰ নীতি আন্তৰ্জাতিক আৰু ঘৰৱা উন্নয়নৰ দিশৰ পৰা প্ৰকাশ কৰা হৈছে। স্বাধীনতাৰ পিছত, পূৰ্বৰ পৰা চলি থকা 'ব্ৰিটেন উড্চ' পদ্ধতিৰ ভিত্তিত ব্ৰিটেইনৰ লগত থকা ঐতিহাসিক সম্পর্কৰ বাবে ভাৰতীয় টকাৰ 'পাউণ্ড স্টারলিং'ৰ লগত শিথিল কৰা হৈছিল। 1966 চনৰ জুন মাহত টকাৰ 36.5 শতাংশ অৱমূল্যায়নৰ দ্বাৰা এটা উল্লেখযোগ্য উন্নতি সাধন কৰা হৈছিল। 'ব্ৰিটেন উড্চ' পদ্ধতিৰ ধৰংস হোৱাৰ পৰা আৰু আমেৰিকাৰ ভাৰতীয় বানিজ্যত থকা অংশৰ ক্ৰমহাসমান গতিৰ বাবে ভাৰতীয় টকাৰ 'পাউণ্ড স্টারলিং'ৰ লগত থকা সম্পৰ্ক 1975 চনৰ চেপেন্সৰত বিহুন্ন হৈ পৰে। 1975 চনৰ পৰা 1992 চনলৈ, এই সময়ছোৱাৰ ভিতৰত বিনিময় হাৰ বিজাৰ্ড বেংকৰ দ্বাৰা চৰকাৰী ভাবে নিৰ্দ্বাৰণ কৰা হৈছিল আৰু ই ভাৰতৰ প্ৰধান ব্যৱসায়িক অংশীদাৰ সকলৰ ভৱ্যুক্ত এপাটি মুদ্রাৰ এটা মুদ্রাগত দলৰ (A nominal band) 5 শতাংশ যোগান্তৰক বা বিয়োগান্তৰক সীমাৰ ভিতৰত আছিল। বিজাৰ্ড বেংকে দৈনিক ভিত্তিত হস্তক্ষেপ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ ফলত জমাৰ পৰিমাণৰ বিস্তৃতভাৱে পৰিবৰ্তন হৈছিল। এই সময়ছোৱাৰ বিনিময় হাৰ শাসনক (Regime) ক এটা দল (band) ৰ সৈতে মিলাকৈ এটা মুদ্রাগত শিথিলকৰণ (Nominal peg) হিচাপে বৰ্ণনা কৰিব পাৰি।

1990 চনৰ আৰম্ভণিতে তেলৰ দাম উল্লেখযোগ্য ধৰণে বৃদ্ধি পোৱা দেখা গৈছিল আৰু উপসাগৰীয় সংকটৰ বাবে এই অপ্তলৰ পৰা মুদ্রা অহা স্থগিত হৈছিল। এইটো আৰু আন আন ঘৰৱা আৰু আন্তৰ্জাতিক উন্নয়নে ভাৰতৰ বৈদেশিক লেন-দেনেৰ বিবৃতিৰ সমস্যা গুৰুতৰ কৰি তুলিছিল।

বানিজ্যিক বেংক সমূহলৈ প্রবাহিত হোৱা (access) বিস্তু কমি বা শুকাই (Drying) গৈছিল আৰু চলিত হিচাপৰ ঘাটিৰ বাবে অৰ্থ যোগান ধৰিবলৈ হুস্কালীন খণ প্ৰদান কৰাত অসুবিধা হৈছিল। ভাৰতৰ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ জমা দ্রুত হাৰত কমি গৈছিল আৰু ই আগষ্টত 3.1 বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰলৈ হ্ৰাস পাইছিল (আমি ইয়াক বৰ্তমানৰ অৱস্থাৰ লগত বিপৰীত বুলি ক'ব পাৰো, 2006 চনৰ 27 জানুৱাৰীত ভাৰতৰ বৈদেশিক মুদ্ৰাৰ জমা 139.2 বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰ হৈছে)। কিছুমান ব্যৱস্থাৰ উপৰিও যেনে— বিদেশলৈ সোণ প্ৰেৰণ, অনাৱশ্যকীয় আমদানিৰ কৰ্তন, আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰা নিধি, বহুজীয় (Multilateral) আৰু দুইফলীয়া (Bilateral) উৎসমূহক আবেদন জনোৱা, স্থিবকৰণ (Stabilisation) আৰু গাঁঠনিক সংশোধন (Structural Reforms) ব্যৱস্থাৰ প্ৰবৰ্তন আদিৰ উপৰিও 1991 চনৰ 1 আৰু 3 জুলাইত দুটা পৰ্যায়ৰ (Two-step) 18-19 শতাংশৰ টকাৰ অৱমূল্যায়ন কৰা হৈছিল। 1992 চনৰ মাৰ্চত, দ্বৈত-বিনিময় হাৰ যুক্ত উদাৰীকৃত বিনিময় হাৰ পৰিচালনা পদ্ধতি (Liberalised Exchange Rate Management System, LERMS) প্ৰৱৰ্তন কৰা হ'ল। এই পদ্ধতিত, বৈদেশিক উপাৰ্জনৰ 40 শতাংশ বিজাৰ্ড বেংকে নিৰ্দ্বাৰণ কৰা চৰকাৰী হাৰত সম্পৰ্ক কৰিবলগীয়া হৈছিল আৰু 60 শতাংশ বজাৰ নিৰ্দ্বাৰিত হাৰত পৰিবৰ্তন কৰিব লাগিছিল। 1993 চনৰ 1 মাৰ্চৰ পৰা এই দ্বৈত হাৰ ব্যৱস্থাক এক বিন্দুলৈ নি (Converged) এটা কৰা হৈছিল আৰু এইটোৱে হ'ল চলিত হিচাপৰ পৰিবৰ্তনশীলতাৰ পিণে গতি কৰাৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ খোজ বা অগ্ৰগতি (Step)। এইদৰে অৱশেষত, আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰানিধিৰ চুক্তিৰ অনুচ্ছেদবোৰ VIII নং চুক্তি গ্ৰহণ কৰি 1994 চনৰ আগষ্টত চলিত হিচাপৰ পৰিবৰ্তনশীলতাৰ নীতি লাভ কৰা হৈছিল। এইদৰে টকাৰ বিনিময় হাৰ বজাৰ নিৰ্দ্বাৰিত হৈ পৰিছিল আৰু বিজাৰ্ড বেংকে বৈদেশিক বিনিময় বজাৰত ইয়াৰ বিক্ৰী আৰু ক্ৰয়ৰ দ্বাৰা পৰিপাটি (Orderly) অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰাৰ নিশ্চয়তা দিছিল।

অনুশীলনী (Exercises)

১. বানিজ্যৰ সমতা আৰু চলিত হিচাপৰ সমতাৰ মাজৰ পাৰ্থক্য উলিওৱা।
২. চৰকাৰী জমা লেন-দেনবোৰ কি কি? বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিত সিহঁতৰ গুৰুত্ব ব্যাখ্যা কৰা।
৩. মুদ্ৰাগত বিনিময় হাৰ আৰু প্ৰকৃত বিনিময় হাৰৰ প্ৰভেদ লিখা। ঘৰৱা বস্তু নাইবা বৈদেশিক বস্তুৰ কোনটো কিনিব, এই সিদ্ধান্ত লোৱাৰ বাবে কোনটো হাৰ বেছি প্ৰাসংগিক হ'ব? ব্যাখ্যা কৰা।
৪. ধৰা হ'ল যে এক টকা কিনিবলৈ 1.25 ইয়েন লাগে, আৰু জাপানত মূল্যস্তৰ 3 আৰু ভাৰতত মূল্যস্তৰ হ'ল 1.2। ভাৰত আৰু জাপানৰ মাজৰ প্ৰকৃত বিনিময় হাৰৰ জোখ উলিওৱা (ভাৰতীয় বস্তুৰ মানত জাপানৰ বস্তুৰ দাম) [আভাষ (Hint)] প্ৰথমতে, মুদ্ৰাগত বিনিময়

হাৰ উলিয়াৰ লাগে- টকাৰ মানত (In rupees) ইয়েনৰ দাম হিচাপে)

5. স্বয়ংক্রিয় প্রক্রিয়া এটাৰ ব্যাখ্যা দিয়া, যাৰ দ্বাৰা স্বৰ্ণমান ব্যৱস্থাত বৈদেশিক লেন-দেনৰ বিবৃতিৰ ভাৰসাম্যতা লাভ কৰিব পাৰি।
6. পৰিবৰ্তনশীল বিনিময় হাৰ শাসন প্ৰচলন হোৱা ব্যৱস্থাত বিনিময় হাৰ কিদৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হয়?
7. অৱমূল্যায়ন আৰু মুদ্ৰাৰ বহিৰ্মূল্যাৰ হাস কৰণৰ মাজত পাৰ্থক্য দেখুওৰা।
8. পৰিচালিত ভাসমান ব্যৱস্থাত কেন্দ্ৰীয় বেংকে হস্তক্ষেপ কৰাটো দৰ্কাৰী নো? যদি দৰ্কাৰী, তেন্তে কিয় দৰ্কাৰী ব্যাখ্যা কৰা।
9. ঘৰুৱা বস্তুৰ চাহিদা আৰু বস্তুৰ ঘৰুৱা চাহিদা এই উভয় ধাৰণাবোৰ একেই নে?
10. $M=60+0.06$ হ'লৈ, প্ৰাণ্তিক আমদানিৰ প্ৰণতা কি হ'ব? প্ৰাণ্তিক আমদানিৰ প্ৰণতা আৰু সামগ্ৰিক চাহিদা কাৰ্যৰ মাজৰ সম্পর্ক কি?
11. মুকলি অৰ্থনীতিৰ স্বতন্ত্ৰ ব্যয় গুণক কিয় বন্ধ অৰ্থনীতিৰ স্বতন্ত্ৰ ব্যয় গুণতকৈ সৰু হয়?
12. পাঠ্যপুঁথিত ধৰি লোৱা মতে একেবাৰতে দিয়া (Lump-Sum) কৰ ব্যৱস্থাৰ পৰিবৰ্তে, আনুপাতিক কৰ ব্যৱস্থাত, (য'ত, $T=Y$ হয়, তেনে ব্যৱস্থাত) মুকলি অৰ্থনীতি গুণক গননা কৰা।
13. ধৰি লোৱা হ'ল যে $C=40+0.05 YD$, $T=50$, $I=60$, $G=40$, $X=90$, $M=50+0.05Y$, তেন্তে, (a) ভাৰসাম্য আয় উলিওৱা, (b) ভাৰসাম্য আয়ত প্ৰকৃত ৰপ্তানি সমতা উলিওৱা, (c) চৰকাৰী ক্ৰয়ৰ পৰিমাণ 40 ৰ পৰা 50 লৈ বৃদ্ধি হ'লে ভাৰসাম্য আয় আৰু প্ৰকৃত ৰপ্তানি সমতাত কি ঘটে লিখা?
14. ওপৰৰ উদাহৰণটোত, যদি ৰপ্তানি 100 লৈ পৰিবৰ্তন হয়, অৰ্থাৎ $X=100$, তেন্তে ভাৰসাম্য আয় আৰু প্ৰকৃত ৰপ্তানি সমতাত হোৱা পৰিবৰ্তন উলিওৱা।
15. কিয় $G-T=(S-I) - (X-M)$ হয়? ব্যাখ্যা কৰা।
16. যদি মূদ্রাঞ্ছীতি B দেশতকৈ A দেশত বেছি হয় আৰু দুয়োখন দেশৰ মাজত বিনিময় হাৰ স্থিৰ হয়, তেন্তে দুখন দেশৰ বানিজ্যৰ সমতাত কি ঘটিব পাৰে?
17. চলিত হিচাপৰ ঘাটি এখন দেশক সজাগ কৰি দিয়াৰ বাবে এটা কাৰণ হোৱা উচিত নে? ব্যাখ্যা কৰা।
18. ধৰা হ'ল যে, $C=100+0.75 YD$, $I=500$, $G=750$, কৰবোৰ হ'ল আয়ৰ 20 শতাংশ, $X=150$, $M=100+0.2Y$, এনে অৱস্থাত, ভাৰসাম্য আয়, বাজেট ঘাটি নাইবা উদ্বৃত্ত, বানিজ্য ঘাটি বা উদ্বৃত্ত গননা কৰা।
19. কিছুমান বিনিময় হাৰ ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা, যিবোৰ ব্যৱস্থাত দেশ সমূহে বাহ্যিক হিচাপৰ স্থিৰতা বন্ধা কৰাৰ বাবে অন্তৰ্ভুক্ত হৈছিল।

ওপৰকি অধ্যয়নৰ পৰামৰ্শ (Suggested Readings) :

1. Dornbusch, R. and S. Fischer, 1994, Macro-Economics, Sixth edition, Mc Graw-Hill, Paris.
2. Economic Survey, Government of India, 2006-07.
3. Krugman, P.R. and M. Obstfeld, 2000, International Economics, Theory and Policy, fifth edition, Pearson Education.

Table 6.1 : Balance of Payments : Summary # (in US million)

	1990 -91	1989 -99	2000 -01	2001 -20	2002 -30	2003 -04
1. Exports	18,477	34,298	45,452	44,703	53,774	66,285
2. Imports	27,915	47,544	57,912	56,277	64,464	80,003
of which POL	6,028	6,399	15,650	14,000	17,640	20,569
3. Trade balance	-9,438	-13,246	-12,460	-11,574	-10,690	-13,718
4. Invisibles (net)	-242	9,208	9,794	14,974	17,035	27,801
Non-factor services	980	2,165	1,692	3,324	3,643	10,144
Income	-3,752	-3,544	-5,004	-4,206	-3,446	-4,505
Pvt. transfers	2,069	10,280	12,854	15,398	16,387	21,608
Official transfers	461	307	252	458	451	554
5. Current Account Balance	-9,680	-4,038	-2,666	3,400	6,345	14,083
6. External assistance (net)	2,204	799	410	1,117	-3,128	-2,858
7. Commercial borrowings (net)	2,254	4,367	4,303	-1,585	-1,692	-2,925
8. IMF (net)	1,214	-393	-26	0	0	0
9. NR deposits (net)	1,536	961	2,316	2,754	2,978	3,642
10. Rupee debt service	-1,192	-802	-617	-519	-474	-376
11. Foreign investment (net)	101	2,312	5,862	6,686	4,161	13,744
of which						
(i) FDI(net)	96	2,380	3,272	4,734	3,217	2,388
(ii) FIIs	0	-390	1,847	1,505	377	10,918
(iii) Euro equities & others	5	322	743	447	567	438
12. Other flows (net)+	2,284	623	-3,739	-96	8,795	6,111
13. Capital account total (net)	8,401	7,867	8,509	8,357	10,640	17,338
14. Reserve use (-increase)	1,279	-3,829	-5,842	-11,757	-16,985	-31,421

Source : Economic Survey, 2005-06